Uitgegeven te No. 92, Walestraat, Kaapstad, elken Maandag en Donderdag Oohtend en met de eerstkomende post naar de Buiten-Distrikten verzonden.
Termen:—In de Stad per jaar Rds. 22; per kwartaal Rds. 5: 4.—In de Buiten-Distrikten voor de twee nommers in derzelver geheel Rds. 28 per jaar; per kwartaal Rds. 7; doch waar al de stoffe van de Maandags Courant (in eene taal) by wyze van Supplement tot de Donderdags Courant wordt begeerd, Rds. 22 per jaar of Rds. 5: 4, per kwartaal.
⁂ Prys 8d. per enkeld Nommer.

Published at No. 92, Wale-street, Cape Town every Monday and Thursday Morning and dispatched to the Country Districts by the first ensuing post.
Terms: in Town Rds. 22 per Annum; per Quarter, Rds. 5: 4.—In the Country, (for the two Papers) Rds. 28 per Annum; per Quarter, Rds. 7; but where the whole of the matter of Monday's Paper (in one language) by way of Supplement to the Thursday's Paper, is preferred, Rds. 22 per Annum, or Rds. 5: 4: per Quarter.
⁂ Single Paper 8. pence.

De Zuid-Afrikaan.

AGENTEN VOOR DIT BLAD IN DE BUITEN DISTRIKTEN

De Hr. W. P. R. Dixon, Bloemfontein; De Hr. C. Pritchard, Beaufort; De Hr. P. H. Ley, Caledon; De Hr. P. C. van Ellewee, Clanwilliam; De Hr. T. Bedford, Jr. Colesberg; De Hr. D. Blanckenberg, Cradock; De Hr. F. A. Swemmer, George; De Hr. Jan de Villiers, Graaff-Reinet; De Hr. L. H. Beil, Hottentots Holland; De Hr. R. Cardinal, Swellendam; De Hr. P. Korsten, Stellenbosch; De Hr. ———, Somerset; De Hr. H. L. de Lange Vos, Tulbagh; De Hr. D. J. de Villiers, Paarl; De Hr. J. B. Auret, Richmond; De Hr. J. M. van den Berg, Riversdale; De Hr. J. Brehm, Uitenhage; De Hr. J. Addey, Wagenmakersvallei, achter Paarl; De Hr. D. J. de Villiers, Tygerberg; De Hr. P. G. Meiring, Worcester.

DEEL XX. MAANDAG DEN 18 FEBRUARY 1850. No. 1485.

ANTI-BANDIETEN GENOOTSCHAP.

Op eene buitengewone vergadering van het Anti-Bandieten Genootschap gehouden in het Stadhuis, op heden, Donderdag den 14de February 1850, om te overwegen welke stappen genomen moeten worden, ten gevolge van het belangryk narigt van Engeland ontvangen per *Glentanner*,—de Wel-Ed. Heer J. FAIRBAIRN, Voorzitter,—werd

Voorgesteld door den Wel-Ed. heer Ths. Sutherland, gesecondeerd door den heer Advokaat De Wet, en eenparig aangenomen:—

1. Dat, daar het op heden officieel is aangekondigd geworden in de *Gazette*, op last van Harer Majesteits Secretaris van Staat voor het Koloniaal Departement, tot narigt van de ingezetenen van de Kaap, dat de bestemming van de Bandieten aan boord van de *Neptune* veranderd is geworden van de Kaap naar Van Diemens Land; en Hare Majesteit geraden is geworden, om de Order in Rade te herroepen, waarby het zenden van bandieten naar de Kaap werd gewettigd;—en dat het plaatselyk Gouvernement geauthoriseerd is, om naar Groot-Brittanje te verzenden eenige militaire bandieten, welke aan de Kaap mogten aankomen, wanneer er eenige waarschynlykheid is van tegenstand aan den kant der ingezetenen, om dezelve te ontvangen, en die thans bestaat en altyd zal bestaan;

Het aan deze Vergadering blykt, dat het onmiddelyk doel waartoe het Anti-Bandieten Genootschap was geformeerd, bereikt is geworden, dat de tegenwoordige veiligheid van de kolonie verzekerd, en derzelver karakter gewroken is geworden, en dat er goede gronden bestaan om te verwachten, dat hare regten en vryheden erkend en gewaarborgd zullen worden tegen Ministerieele inbreuken door Wetgevende Verordeningen in de volgende zittingen van het Ryks Parlement.

Voorgesteld door den Eerw. heer G. Morgan, gesecondeerd door den Wel-Ed. heer C. F. Juritz, en eenparig aangenomen:—

2. Dat terwyl de Leden van de Kaapstads Associatie met allen eerbied de verlossing huns lands van verlaging of ondergang aan de goedheid der Goddelyke Voorzienigheid toeschryven, welke zoo dikwyls zigtbaar was ten hunnen behoeve,—zy van harte hunne mede-kolonisten in elk distrikt van dit edelmoedig land, vergelukken over hunnen moed, yver, vastberadenheid en zelfsbeheersching, welke zy betoond hebben ter verdediging hunner natuurlyke en staatkundige regten onder omstandigheden van voorbeeldelooze moeijelykheid, en welke het den Almagtigen behaagd heeft met eene volkomen en eervolle overwinning te bekroonen.

Voorgesteld door den Wel-Ed. heer J. A. Merrington, gesecondeerd door den Wel-Ed. heer Mosenthal, en eenparig aangenomen:—

3. Dat, daar de bestemming van de bandieten aan boord van de *Neptune* veranderd, de Order in Rade van September 1848, herroepen is, en de tegenstand der kolonisten tegen de toelating van militaire bandieten beslist is, deze Vergadering van gevoelen is, dat de gewone vereeniging en omgang met Gouvernements Departementen dadelyk kunnen worden hervat met of zonder kontrakten, om nimmer, zoo als het van harte verwachten is, weder geschokt te worden!

En, dat van heden de ingezetenen alle teekenen van rouw staken.

Voorgesteld door den Wel-Ed. heer O. M. Bergh, gesecondeerd door den Wel-Ed. heer D. J. de Jongh, en eenparig aangenomen:—

4 Dat deze Vergadering met genoegen verneemt, dat het besluit van Zyne Excellentie Sir Harry Smith, om de bandieten aan boord van de *Neptune* in deze kolonie niet te doen landen, tot dat hy verdere instructien zal hebben ontvangen, Harer Majesteits goedkeuring heeft weggedragen, even als het vroeger de goedkeuring der ingezetenen had bekomen.

Voorgesteld door den heer Advokaat Faure, gesecondeerd door den Wel-Ed. heer M. C. Vos, Jr. en eenparig aangenomen,—

5. Dat deze Vergadering het onnoodig oordeelt om eenige aanmerkingen te maken over de beleedigende uitdrukkingen, met betrekking tot deze verrigtingen door Graaf Grey gebezigd, in zyne laatste depeches, daar zy gevoelt dat dezelve geheel onverdiend zyn, en men volkomen bereid is en vast besloten heeft dien zelfden weg inteslaan, ingeval zyn Lordschap of iemand zyner opvolgers in dienst haar immer met eene gelyke beleediging of onregt bedreigt.

Voorgesteld door den Wel-Ed. heer R. P. Solomon, gesecondeerd door den Wel Ed. heer E. Landsberg, en eenparig aangenomen,—

6. Dat, daar zekere individuen in de Kaapstad en Simonsstad, die edelmoedig hunne contracten met bandieten onderhoudende departementen hebben opgegeven, boeten en kosten hebben ondergaan—waarvan de boeten en andere straffen voor het breken daarvan ten strengsten zyn gevorderd geworden en nog gevorderd worden—de Districts Associatien ernstig worden verzocht, om de sommen welke zy mogten hebben ingezameld ten einde deze boeten te betalen, aan den Tresaurier in de Kaapstad over te zenden, opdat alle rekeningen met den meest mogelyken spoed finaal kunnen worden gesloten.

Voorgesteld door den Wel-Ed. heer O. J. Truter, gesecondeerd door den Wel-Ed. heer A. de Pass, en eenparig aangenomen,—

7. Dat als eene gewone en aangename uitdrukking van publieke vreugde en opgeruimdheid, wanneer zoodanige geschillen, als die, waarmede de kolonisten zich zoolang hebben bezig gehouden, op eene roemryke overwinning uitloopen, het aanbevolen wordt, dat eene algemeene illuminatie plaats vinde op den———dezer.

Voorgesteld door den Wel-Ed. heer Henry Sherman, gesecondeerd door den Wel-Ed. heer G. W. Prince, en eenparig aangenomen,—

8. Dat de Leden van de Kaapstads Associatie en zoodanige vrienden van buiten als hen met hun gezelschap willen vertegenwoordigen te zamen dineeren op den dezer, om een van de zuiverste overwinningen te vieren, welke ooit door beginsel op magt is behaald geworden.

Voorgesteld door den Wel-Ed. heer H. C. Jarvis, gesecondeerd door den Wel-Ed. heer O. J. Truter, en eenparig aangenomen,—

9. Dat de volgende heeren tot een Committee worden benoemd, met magt om hun getal te vergrooten. ten einde de Resolutien heden genomen omtrent de illuminatie en het publiek diné ten uitvoer te brengen

De heeren H. Sherman, O. J. Truter, A. H. Arderne, A de Pass, H. C. Jarvis en M. Mosenthal.

Voorgesteld door den Wel-Ed. heer T. J. Mathew, gesecondeerd door den Wel-Ed. heer J. Dixie, en eenparig aangenomen,—

10. Dat de thans tegenwoordige leden eene somme gelds inschryven ten einde de bandieten aan boord van de *Neptune* van eenige versnaperingen te voorzien. om aan dezelve te worden toegezonden voor hun vertrek uit de Simonsbaai.

Voorgesteld door den Wel-Ed. heer O. M. Bergh, gesecondeerd door den Wel Ed. heer A. C F. Lind, en eenparig aangenomen,—

11. Dat de dank dezer Vergadering met regt toekomt aan den Wel-Edelen heer C. B. Adderley, P.L., voor zyne edelmoedige voorspraak ten belange der Kolonisten.

(Get) J. FAIRBAIRN, Voorzitter.

BERIGT.

LANDGENOOTEN!—Laat ons allen elkander vergeven, indien wy van ons saldo afgekomen zyn in de Bandieten kwestie die nu over is,—is de wensch van uwe onderdanige dienaar ALEX. MILLER, Kruidenier.

13 Heerengracht.

BERIGT.

ALLE wezenlyke of ingebeelde vorderingen, moeten dadelyk ingezonden worden ter vereffening; en alle rekeningen aan den ondergeteekende verschuldigd dadelyk betaald te No. 6, Heerengracht.

NB. Het Huis is te huur, met de Winkelmeubelen en Voorraad, indien vereischt.

ALEX. MILLER, Kruidenier.

13, Heerengracht.

KAART.

WILLIAM MUTER, V.A., heeft de eer de Ingezetenen van de Kaapstad en dies omtrek bekend te maken, dat, zyne studien volbragt hebbende onder den vermaarden Dr. DICK, Professor in de Veeartseneykunde, Edinburg, en zyn deploma ontvangen hebbende, hy thans bereid is, na groote ondervinding in London, om de Kaap de Goede Hoop het voordeel dier ondervinding te verschaffen.

Kan geraadpleegd worden dagelyks te No. 58 Pleinstraat, tusschen de uren van 10 en 12 a.m., en te Milburn Cottage, Claremont, tusschen 5 en 7 p.m.

TE HUUR

EEN HUIS in de Kasteelstraat, voorzien van ruime Vertrekken en private Waterleiding.—Te bevragen by

J. G. BAM, Strandstraat.

Het Dine.

DIE Leden van het Anti-Bandieten Genootschap en hunne Vrienden van Buiten, die voornemens zyn deel te nemen aan het Diné, worden verzocht hunne namen intezenden aan het Committee, aan deszelfs Kamers, No. 2, Keizersgracht, en de Koopmans Beurs, de Banken, en de Assurantie Kantoren, waar Lysten ter teekening liggen zullen, voor of op DINGSDAG den 19 dezer, ten 12 ure, ten einde hetzelve instaat te stellen de noodige schikkingen te maken.

Op last van het Committee

Kaapstad, 14 Feb. 1850. J. SAUNDERS, Sec.

De Illuminatie.

HET Committee vernomen hebbende dat het vertrek van de "NEPTUNE" onvermydelyk een paar dagen verschoven is, stelt men voor dat de

ALGEMEENE ILLUMINATIE

Plaats hebbe op den avond van den dag na deszelfs vertrek, waarvan tydig narigt gegeven zal worden.

Op last van het Committee,
J. SAUNDERS, Sec.

Kaapstad, 15 Feb. 1850.

OP eene Byeenkomst van het Anti-Bandieten Genootschap van Hottentots Holland, gehouden den 15 February 1850.

De Wel-Ed. Heer J. J. TESSELAAR, Voorzitter.

Werd besloten,—

1. Dat de oregte en hartelyke dank van alle klassen der zamenleving verschuldigd is aan den Almagtigen God, die de gebeden zyner knechten verhoord heeft, en hunne vereenigde, yverige en volhoudende pogingen met goed gevolg bekroond heeft, zoo dat deze kolonie bevryd is van de schrikkelyke ramp waarmede dezelve bedreigd werd.—Voorgesteld door den heer J. D. Malan en gesecondeerd door den heer M. Theunissen, junr.

2. Dat deze byeenkomst het haren pligt rekent hare goedkeuring uitte drukken over den weg ingeslagen door de Kaapstads Associatie, in het nemen van die stevige, voorzigtige en manmoedige maatregelen, waaraan de welslaging onzer zaak hoofdzakelyk moet worden toegeschreven.—Voorgesteld door den heer P. Myburgh en gesecondeerd door den heer A. Brink.

3. Dat de dank der ingezetenen van dit distrikt worde betuigd aan den heer John Fairbairn, wegens zyn edelmoedig, wys en zelfverzakend voorstaan van de algemeene zaak, en dat hy verzocht worde zoo spoedig mogelyk in eenen geryflyken vorm te publiceeren al die uitmuntende artikelen over de bandieten kwestie, welke, door de verbreiding van gegronde inzigten, zoo veel bygedragen hebben tot de eensluidendheid onzer besluiten, en de oordeelkundigheid onzer pogingen.—Voorgesteld door den Eerw. R. Ridgill, gesecondeerd door den heer Wihncke.

4. Dat de warmste dank der Kolonisten mede met regt toekomt aan de onderscheidene bestuurders van de drukpers, wier invloed zoo wyd en voordeelig ondervonden is in dezen aller gewigtigen stryd;—aan de ambtenaren en leden van de Associatien door de geheele Kolonie;—in het kort, aan elk mensch die, trots bedreigingen en belooningen, getrouw is gebleven aan de Gelofte.—Voorgesteld door den heer M. Theunissen, en gesecondeerd door den heer P. Roos.

5. Dat de zegepraal der zaak, zoo dierbaar voor ons allen, gevierd worde door eene algemeene illuminatie op den——dezer.—Voorgesteld door den heer G. G. de Vos, en gesecondeerd door den heer H. Morkel.

6 Dat daar het doel waartoe dit Genootschap opgerigt is, bereikt is, en de leden op het punt staan uiteen te gaan, zy niet scheiden kunnen, zonder hun genoegen te betuigen dat hunne byeenkomsten zoodanig bestuurd zyn geworden als om onderlinge achtingen toegenegenheid te vergrooten, en hen te leeren te denken en te handelen tot publiek welzyn;—en zy verbinden zich by deze, wanneer deze Kolonie in de toekomst door een soortgelyke ramp mogt worden bedreigd, weder voorwaarts te komen, bereid om alles te doen en opteofferen ter verdediging van hun geliefd land.—Voorgesteld door den heer Jenckens en gesecondeerd door den heer Adams.

7. Dat de dank dezer byeenkomst betuigd worde aan den heer J. M. Theunissen, V.R. den President van het Genootschap, aan den heer J. D. Malan, den Secretaris, en aan al de Leden van het Committee, voor hunnen onvermoeiden yver en hunne diensten gedurende de lange en moeijelyke worsteling nu zoo gelukkig geeindigd.

(Get.) J. D MALAN, Sec.

STUKVATEN.

DE Ondergeteekende al zyne Stukvaten niet verkocht hebbende, zyn dezelve uit de hand te koop. Zy zyn in den besten staat, daar de Wyn uit dezelve juist afgetapt is.

Caledonsplein, 22 January, 1850.
THOS. SUTHERLAND.

STUKVATEN, ENZ.
UIT DE HAND TE KOOP.

DE Ondergeteekende de Plaats "*Stomphoek*," Sadanhabaai, gekocht hebbende en van meening zynde aldaar te gaan wonen, biedt uit de hand te koop aan, 17 Stukvaten van 6 leggers elk, eene hoeveelheid Wyn, Brandewyn, Jenever, enz. J. H. BURNARD.

Somerset Weg, Kaapstad, 16 Feb. 1850.

TE KOOP.

DE welbekende Jagtmerrie "BONTEBOK," door "Battledoor." Deze fraaije merrie is eene halve Zuster van jonge Battledoor, een vermaarde Wedlooper in Indie, en is nu zwaar bezet van "Tally-ho."

ALSMEDE,

Twee zeer voorname Ruins, een in deszelfs 5de, de ander in deszelfs 4de jaar, behoorende aan Majoor BOWER.—Voor byzonderheden adres by

W. & J. THOMAS, Hoefsmeden,
No. 18 Boomstraat.

Kaapstad, 16 Feb. 1850.

TE KOOP.

EEN goedgeteelde BUL, oud tien maanden, getrokken uit eene der beste Koeijen van den Heer GT. MUNNIK, en uit den Bul van den Heer PIETER VAN BREDA, A. zoon, Zoo hy niet uit de hand verkocht wordt zal hy op aanstaande ZATURDAG den 23 Feb. 1850 op de Commissie Vendutie van den Heer J. G. STEYTLER, verkocht worden.

P. J. SANDENBERGH.

Kaapstad, 16 Feb. 1850.

HEDEN.

PUBLIEKE VERKOOPING VAN

Vast en Losgoed.

In den Boedel van wylen den Heer WILHELM VOLKWEIN, Sr., anders genoemd DANIEL WILHELM VOLKWEIN, Sr., en nagelatene Weduwe Mejufv. DOROTHEA SELLA WIID.

DE Ondergeteekende in zyne betrekking als Testamentaire Executeur, des bovengemelden Boedels, zal aan den hoogsten Bieder op HEDEN, den 18 February aanstaande doen verkoopen.

Een stevig gebouwd, en van alle gemakken voorzien Huis en Erf, waaraan door den overleden ook niet weinig is bekostigd, ter verdere verbetering, gelegen in de Boomstraat, No. 8, op de Hoek van de Blindesteeg, en geschikt tot alle Neringen.

Verder, Huismeubelen, als: Mahonyhouten en andere Tafels, Stoelen, Sophas, Kasten, Kisten, Ledekanten, Beddegoed, een extra Hollandsche staande Klok, Spiegels, Schilderyen, alsmede eene kleine hoeveelheid Zilver, Glas en Aardewerk, Keukengereedschap, restanten Koffy, Suiker, Ryst, Zeep, enz., en hetgeen verder ten dage der verkooping zal worden aangeboden.

De Verkooping zal beginnen ten 10 ure 's Morgens.

☞ *Liberaal STRYKGELD en BONUS zullen gegeven worden.*

De Koopkondities zullen zeer gunstig voor den Kooper zyn, en kunnen vernomen worden op aanvraag by den Ondergeteekenden, Langestraat No. 24, dan wel by de Afslagers, de Heeren BLORE & BARTMAN.

A. F. C. LIND, Test. Executeur.

Kaapstad, 18 Jan. 1850.

☞ Op bovenstaande Verkooping zal mede worden verkocht, eene hoeveelheid Schoen en Zoolleder.

VERKOOPING

VAN VASTGOED,

Op Woensdag den 20 February,
TE 11 UREN.

DE Ondergeteekende, behoorlyk gekwalificeerd door Mejufvrouw de wed. J. C. FOELSCHER, zal dien ten gevolge op WOENSDAG den 20 dezer maand per publieke Vendutie laten opveilen haar Ed. Huis en Erf gelegen in de Kortemarktstraat, No 3, groot in grond 18 kwadraat roeden, 51 dito voeten en 30 dito duimen.

Gemeld Eigendom is niet alleen in het beste gedeelte van de stad gelegen, maar ook in het byzonder voor elk vak van Handel geschikt; hetzelve brengt jaarlyks de renten van £2,500 op, en word geregeld verhuurd.

N.B. De Koopschat kan voor het grootste gedeelte op renten worden gehouden.

A. P. J. VAN DER POEL, q.q.

Kaapstad, 9 Feb. 1850.

AAN KAPITALISTEN, MOLENAARS, BAKKERS, EN ANDEREN.

DE Ondergeteekende, zich van zyne bezigheid willende ontdoen, biedt te koop aan het volgend zeer kostbaar Eigendom, als:—

De LOTHIAN WATERMOLEN, gelegen aan de Liesbeek Brug, naby Rondebosch Kerk, bestaande in—

1. Een drie-verdieping Watermolen, 3 paar Fransche Burr steenen dryvende, met Harp en Bundel Machines kompleet, Zak Toestel, enz. alles in volmaakte orde.
2. Een Molenaars Huis, met Tuin annex, eerstgemelde bevattende Zitkamer, 2 Slaapkamers en Keuken.
3. Een Bakhuis en Zolder, met 2 groote Register Fornuis Ovens, in de best mogelyke orde, alsmede een Bakkers Winkel, waarin thans eene voordeelige bezigheid gedreven wordt
4. Een Koetshuis en stal voor 8 Paarden.
5. Eene reeks Knechtskamers, thans gebruikt door de Bakkers die op de plaats werken.

Bovengemeld verkieslyk Eigendom wordt aangeboden aan Kapitalisten, Molenaars, Bakkers en anderen, uit de hand te koop in een perceel, op voordeelige voorwaarden.—Adres by

W. CAIRNCROSS.
"Lothian Place," Rondebosch, of te No. 5,
Gravestraat, Kaapstad.

UIT DE HAND TE KOOP

OP ZEER BILLYKE VOORWAARDEN.

HET groot, hecht en sterk gebouwd Woonhuis van Mejufv. de Weduwe van wylen den Heer JUSTUS HENDRIK MEYER, aangenaam gelegen, in Georgestad, Yorkstraat, tegen over de publieke Markt, in den besten staat van reparatie en tot allen handel geschikt byzonder voor de Negotie, welke daarin vele jaren met succes is gedreven geworden.

ZOOMEDE.

Een stuk altoosdurend Erfpachtland, op eenen korten afstand van Georgestad, en naby het nieuw aangelegd Dorp "Blanco,"—kunnende op dat Land met weinig kosten en veel voordeel, een groote Watermolen worden aangelegd, welke dan de eenigste in dien omtrek zal wezen.

Indien gemeld Eigendom niet voor den eerste April aanstaande, uit de hand zal zyn verkocht, zal hetzelve op dien dag publiek aan den meestbiedenden worden opgeveild.

Applicatie om voormelde eigendom uit de hand te koopen, moet by den ondergeteekende worden gedaan, alwaar alle byzonderheden kunnen worden vernomen.

F. A. SWEMMER, q.q.

Georgestad, den 11 Feb. 1850.

VERSCHE BOTER.

DE Ondergeteekende heeft per *Gem* van Port Natal eene kwantiteit Boter ontvangen, in kleine vaten, geschikt voor Mauritius en St. Helena.

ERNST LANDSBERG.

Eene Ezelin en jonge Ezelhengst,

ZULLEN op aanst. ZATURDAG den 23ste, op het Paradeplein door den Heer J. G STEYTLER aan den meestbiedende zonder reserve worden verkocht.

Den 16 Feb. 1850.

Binnen - Verkooping,

VAN

FANCY GOEDEREN.

DE Heer R. J. JONES, zal eene publieke verkooping houden aan zyne Vendukamers, op HEDEN MORGEN, ten 10 ure, van de volgende Goederen, te weten:—

Zyden en satynen Kleeden, Alpacas en Orleans
Gedrukte Cashmere en gewerkt Laken
Tjaals in groote verscheidenheid
Kousenwaren, Handschoenen, Linten, Kant en Blond
Bloemen en Parasols
Longcloths en Regatta Hemdenlinnen
Jaconet Keemrik en Boekmuslin
Gempjes, Knoopen, Belegsel, enz enz

THOMSON, WATSON & Co.

Binnen - Verkooping.

DE Heeren GEORGE GREIG & Co, zullen verkoopen by de Heeren BLORE & BARTMAN, op MORGEN (DINGSDAG) den 19 dezer, eene verscheidenheid voor het saizoen geschikte Goederen, bevattende:—

Ryk gebloemde Zyde
Effen en fancy Orleans en Coburgs
De Laines en Chitsche Kleeden
Tjaals en Sjerpen
Linten
Kanten Sluijers en Vallen
Echte Kant, Binnenwerk en Puntjes
Hoedjes
Handschoenen en Mitts

En vele andere Goederen, zonder Reserve.

AANDEELEN! AANDEELEN!

In den Boedel van wylen den Wel-Ed Heer CHARLES MCKENZIE.

TENDERS voor de ondergemelde Aandeelen zullen ontvangen worden aan de Pakhuizen van den Ondergeteekenden, tot

HEDEN, den 18 FEBRUARY,

TEN 12 URE.

20	Aandeelen	Zuid Afrikaansche Bank
3	„	Koloniale Bank
3	„	Zuid Afrikaansche Brand en Levens Assurantie Maatschappy
10	„	Equitable Brand Assurantie Maatschappy
9	„	Protecteur Brand en Levens Assurantie Maatschappy
7	„	Koopmans Beurs
2	„	in de St. George's Kerk,—behoorende aan bovengem. Boedel.

☞ *Zes maanden Crediet, op goedgekeurde Securiteit.*

J. W. B. A. STUCKERIS, Exec. Test.

In den Boedel van wylen den Heer J. H. HENSON, *en nagelatene Weduwe.*

PUBLIEKE VERKOOPING.

DE Ondergeteekende, daartoe behoorlyk gekwalificeerd door de Executrice Testamentair, zal MAANDAG en DINGSDAG, den 25ste en 26ste dezer, per publieke Vendutie laten verkoopen, de LOSSE GOEDEREN tot bovenstaanden Boedel behoorende, bestaande in: HUISRAAD, als, Tafels, Stoelen, Kleederkasten, Ledikanten. Katels, Sophas, Bedden, Koper, Porcelein, Glas en Aardewerk, Keukengereedschap, enz SMIDSGEREEDSCHAPPEN, 1 Blaasbalg, 2 Aanbeelden 3 Schroeven, Hamers en Tangen, Smidskolen, Omslagen en Boren, Staaf en ander Yzer, Handzagen, Bylen, Houtskolen, enz.

NEGOTIE en andere GOEDEREN, als: alle soorten Linnen, Chits, en Voerschits, Tjaals, Fluweel, Muslin de Laine Kleeden, Mans en Vrouwen Kousen, Zyden Doeken, Moleskin, Drilling en andere Broekengoed, gemaakte Kleederen en Cloaks, Koffy, Suiker, Ryst, Thee, Gepaarlde Gort, Zwavel, Blikkengoed, Scharnieren, Karaffen, Anchovis, Atjars, Lynolie, Verw, Spykers, Koffymolens, Hangsloten, Houtschroeven, Schalen, Balansen en Gewigten, Toonbanken, een Pendule, Zilveren Zak-Horologien, Gouden Ringen en Borstspelden,—en eene groote hoeveelheid Goederen meer, te veel om te omschryven.

JAN ROOS, q.q.

Paarl den 15 Feb. 1850.
De Heeren DE VILLIERS & HAUPT, Vendu-Adms.

Verkooping van een Piano.

DE Heeren BLORE & BARTMAN, zullen op MORGEN, DINGSDAG ten 10 ure precies verkoopen, in front van de Pakhuizen van de Heeren PREUSS & SELIGMAN, No. 55, St. Georgestraat, een uitmuntende 6⅞ Cottage Pianoforte, Rozenhouten Kast, per *Jane Glassin* aangekomen, en opzettelyk voor dit Klimaat gemaakt.

DEELEN EN BALKEN.
VAN ALLE GROOTTEN,

TE KOOP aan de Pakhuizen van
J. A. STOLL.

DROOG STINKHOUT EN GEELHOUT

Deelen en Timmerhout.

TE KOOP, goede droge Stinkhout en een duims Geelhouten, Planken, Deelen en Timmerhout tegen verminderde pryzen, by

PHILIP STIGANT, 54 Pleinstraat.

800 *Oude zware Hamels,*
100 *dito Kapaterbokken,*
50 *extra vette Lammeren,*
10 *dito dito Slagtossen,*
1 *span goede Trekossen.*

ZULLEN op WOENSDAG den 27ste dezer, ter plaatse van den Heer J. DE WAAL, Saxenburg, worden verkocht.

Het Vee behoeft geene byzondere aanbeveling, zynde hetzelve opgebragt door den Heer P. W SKYMAN, die algemeen bekend is buitengemeen goed vee optebrengen. Hetzelve zal niet te voren worden verkocht, maar stellig op den bepaalden dag en plaats present zyn. Heeren Slagters en anderen, kunnen dus op deze verkooping rekenen en wat goeds te zullen aantreffen.

C. P. LINDENBERG, Afslager.

Stellenbosch, 15 Feb. 1850.

SLAGT EN TREKOSSEN.

DE Ondergeteekende zal op MORGEN den 19 dezer ter plaatse "*Dwars in den Weg,*" naby Stellenbosch, doen verkoopen, 30 Trekossen in extra konditie, en waaronder zich 10 *byzonder zware* Slagtossen bevinden. C. L. WENTZEL.

Stellenbosch, 18 Feb. 1850.

De Heer C. P. LINDENBERG, Afslager.

30 *Extra vette Slagt en Trekossen.*

DE Ondergeteekende zal op Donderdag den 21 dezer, ter plaatse van den Heer G. L. STEYTLER, aan de Paarl, publiek doen verkoopen, bovengem. getal extra Vee, dat verzekerd wordt in een goede konditie te zyn.

Paarl den 11 February 1850.

FS. JOHS. RETIEF, Ws.

De Heer G. L. STEYTLER, Vendu-Afslager.

1900 *Schapen en Bokken.*

DE Ondergeteekende zal op aanstaande WOENSDAG den 20 dezer, aan Eenzaamheid, by den heer J. MYBURGH, laten verkoopen, onder beheering van den Heer DAVID A. DE VILLIERS, 1600 Schapen en 300 Bokken—door hem zelf gekocht en met zorg opgebragt. Daar gezegde troep vee niet verre noodig had te trekken, kunnen Heeren Slagters en anderen verzekerd wezen, dat er voor eenen geruimen tyd geene gelegenheid zich zal opdoen, waarin zy lieden voordeeliger koop zullen maken.

DANIEL J. MORKEL.

1200 VETTE SCHAPEN.

OP SATURDAG, den 23 February, zal publiek worden verkocht, op de plaats van den Heer B. DANEEL, Langeberg, bovengemeld getal Schapen, dat stellig op den dag der verkooping present zal zyn, en zonder reserve zal worden verkocht.

16 Feb. 1850. G. J. BOSSOUW.

De Heer D. A. DE VILLIERS, Vendu Adm.

OVERLEDEN in de Kaapstad op Donderdag den 18 dezer, oud 73 jaren, de Wel-Edele Hr. EDWIN CHEERE EMETT, voormaals Kapitein H. M. 54ste Regt.

(Uit de *Launceston Examiner*, 10 *Nov.*)

Gewoon aan teleurstelling, zullen de Kolonisten niet verslagen zyn over het nieuws voorleden week ontvangen. De bill voor het beter bestuur van de Australische Kolonien is terug getrokken, en hun onvermydelyk lot is dus blootstelling aan nog twaalf maanden meedogenlooze afpersing. Het moge vertroostend zyn te bedenken dat hunne zaak in Engeland wel bekend is: dat koloniale hervorming het tweede vraagstuk van den dag is: dat hun agent waakzaam en yverig is, en dat zy de deelneming van voorname raadsheeren aan hunne zyde hebben. Nogtans is er veel ontmoedigends.—Men kan zyne produkten niet met voordeel verkoopen: de handel wordt gestremd door bovenmatige lasten: bandieten worden nog in menigte onder de zamenleving ingevoerd, en men ducht een tydgewricht dat schynbaar veelbelovende ontwerpen verydelen zal. De tyd is nog niet geboren om een "non-invoer" wet in beoefening te brengen, en aldus de inkomsten van het gouvernement, welke tot 's ryks einden verkwist worden of nutteloos uitgereikt als belooningen voor te hoog betaalde of noodelooze ambtenaren, te verminderen. Maar het oogenblik is geboren dat het verstandig is en den kolonisten tot pligt wordt hunne hulpbronnen te ontwikkelen,—hunne middelen te bezuinigen,—geen noodeloos artikel te koopen dat impost oplevert, en van het noodige zoo weinig mogelyk is. De algemeene in acht neming van zulk eenen regel zoude vergezeld gaan van personeel voordeel, en tevens bevorderlyk zyn aan een vaderlandslievend doel.

Het is nutteloos gissingen te maken over de mogelykheid dat de bill by de volgende sessie doorgaan zal. Het Parlement, hoewel opgeschort tot October, zal waarschynlyk niet vergaderen voor February 1850, en de maatregel is onderworpen aan alle mogelyke wisselingen. Een algemeen Europeesche oorlog zoude de geheele aandacht der wetgevers hoeijen, en de bill zou vergeten worden. Moeds genoeg bezittende, zou het volk in dit gewest echter voordeel kunnen trekken uit de onverschilligheid in de ontbinding van de zamenleving in Engeland, en voor zichzelven constitutien kunnen beramen. De Australische kolonien zyn bykans zoo sterk als de Amerikaansche toen zy het juk van Brittanje afwierpen; en alhoewel zy, gelyk de stichters der Vereenigde Staten, de voorkeur geven mogen aan eene vereerende en billyke verbintenis boven onafhankelykheid, kunnen verwaarloozing en langdurige verdrukking hen geene keuze overlaten. De volkplantingen in dit werelddeel zyn niet zoo verwyderd of ver van elkander als de kolonien op het vasteland van Amerika in 1776, en de gemakken van omgang zyn veel grooter.

Hoe smartelyk ook de aankondiging, het is echter gepast dat de kolonisten onderrigt worden dat zy nu een hagchelyk tooneel naderen, en dat, zoo zy onvoorzigtig zyn, het mogelyk is dat zy in den stryd het onderspit delven kunnen. Zy kunnen de ontzaggelyke kosten, door het tegenwoordig stelsel van bestuur veroorzaakt, niet dragen. Om deszelfs vorderingen te voldoen is het inkomen der volkplanters reeds lang ontoereikend geweest, en in plaats van hun kapitaal te vergrooten is hetzelve verminderd. Eigendom is in waarde gedaald, huur is verminderd, en winsten zyn afgenomen.—Deze teruggaande beweging van langen duur zynde, moet uitloopen op ondergang. By onvermydelyken en volslagen ondergang—blyft slechts een middel over. Door zoo weinig mogelyk *indirect* bytedragen tot de inkomsten, en door, wanneer men zulks poogt—hetgeen onconstitutioneel is—*directe* belasting bytedragen, moet het geheel ontwerp in duigen vallen Het is voor de Kolonisten individueel om hunnen beklagenswaardigen toestand in ernstige overweging te nemen, en met dien vasten geest te handelen welke gevorderd wordt door omstandigheden.

LONDONSCHE AGENTSCHAP.

"Hoe dwaas om geld uitteleggen ter betaling van eenen agent in London: by kan de Kolonisten niet dienen: hy zal noch instaat zyn om invloed uitteoefenen op de leden van het Parlement, noch zal men hem toegang verleenen tot harer Majesteits Ministers!" Zoodanig sprak eenigen tyd geleden een hooge ambtenaar, toen hy zyne boorders wilde overhalen om niets tot het Fonds bytedragen. Wordt deze taal door omstandigheden bevestigd? Moeten wy deze redenering toeschryven aan onkunde of vrees? De Tasmanische Agent is vereerd geworden door herhaalde mondgesprekken met secretarissen en onder secretarissen van Staat: hy heeft eenen zeer gemeenzamen omgang met eenige van de voornaamste raadsheeren. Zy stellen zyne waarde op prys, vragen om zynen bystand, en kweeken vriendschap met hem aan. Hy was de eerste die de dwaling in de bill ontdekte, waardoor het entrepôt stelsel in Australie zoude zyn vernietigd geworden; en terwyl zy het douane departement van deszelfs billyke regten zoude hebben beroofd, zoude zy ook nadeelig geweest zyn voor den handel, en handels verrigtingen beperkt hebben. Het is een onberekenbaar voorregt spiritus, tabak en andere artikelen aan hooge lasten onderworpen, in entrepot te kunnen stellen tot dat dezelve tot vertier vereischt worden. Wanneer handelaars dadelyk by het landen zware inposten moesten betalen, zouden hunne verrigtingen binnen een eng bestek beperkt worden, terwyl de prys der artikelen voor den vertierder aanmerkelyk verhoogd zoude worden.

In dit geval heeft de heer Jackson zich betoond een even verstandige regtsgeleerde als bekwame staatsman te zyn. De heer sergeant Merivale heeft zyne opinie gegeven dat het inzigt van den heer Jackson naauwkeurig was, en van hier is het tarief ontwerp door Lord Grey ingetrokken. Wy hebben geen plaats om te toonen in hoe vele gevallen de voordragten van den heer Jackson aan het koloniaal bureau geslaagd zyn; maar Sir William Denison, die spotte met de mogelyke nuttigheid van eenen agent, zal een dezer gevallen niet vergeten: de vermindering van het salaris van den luitenant gouverneur. Het was eene "dwaling," zeide de heer Hawes; maar wanneer de heer Jackson niet op de plaats was, en dadelyk tusschen beide ware gekomen, zou die "dwaling" eene tastbare daadzaak geworden zyn, en zouden de kolonisten vier in plaats van twee-duizend ponden per jaar voor hunnen regeerder hebben moeten betalen. De voorzegging van den plaatselyken profeet omtrent des agents toegang tot mannen van aanzien is merkbaar verydeld. De heer Jackson heeft om geen mondgesprek verzocht;—Graaf Grey zond naar hem, en sprak met hem rondborstig over Australische zaken; en terwyl het schryven van Sir William Denison slechts werd erkend en geheel onopgemaakt bleef, zyn de aanbevelingen van den heer Jackson dadelyk en met warmte opgevolgd. Elk berigt van Engeland toont dat de diensten van den heer Jackson voor deze kolonie onschatbaar zyn.—*Launceston Examiner.*

19 Eerste Kwartier......... 9u. 25m. 's Namiddags.

DE ZUID-AFRIKAAN

KAAPSTAD, 18 FEBRUARY 1850.

De overwinning (gelyk wy in ons vorige zeiden) is behaald, en wy mogen het nu der wereld verkondigen dat de volkplanters van Zuid Afrika weder de zuivere lucht van vrygeboren Britsche onderdanen ademen! De overwinning is behaald, en de arme, de krachtelooze, de verachte volkplanters van de Kaap hebben aan het Britsch Koloniaal Ryk en de wereld bewezen, dat "eendragt magt *maakt*," en dat zy, door de magt welke die eendragt daarstelde, de verderfelyke en meêdoogenlooze ontwerpen van den dwingeland hebben verydeld! De overwinning is behaald door de eenparige stem des volks—door het ten uitvoer leggen van de maatregelen waartoe het zich verbonden had—door het Kaapsche Gouvernement te dwingen deszelfs eigen bakker en slagter te worden! Zy is behaald, niet door geweld van wapenen, maar door dat eenvoudig doch geducht werktuig van zelfsverdediging, de "Gelofte" genaamd! De overwinning, eindelyk, is behaald door de genade Gods, die onze gebeden en smeekingen verhoorde, die onzen nood aanschouwde, die onze pogingen bestuurde, en aan wien daarom wy onze redding uitsluitelyk verschuldigd zyn.

Vele en ernstig, wy moeten dit erkennen, zyn de opofferingen geweest welke individuen hebben moeten lyden—en wy mogen hen nu niet vergeten; maar de geheele zamenleving heeft haar deel in den last moeten dragen, en het zoude derhalve verkeerd zyn wilden wy eenig byzonder persoon uitkippen om hem met onze loftuigingen te overladen. Zy die den stryd gestreden hebben, en zy die op het slagveld gereed stonden, maar wier diensten niet vereischt werden, hebben een gelyk deel aan de zegepraal en aan den buit. Maar gesteld wy waren geneigd loftuigingen toetezwaaijen, wie toch, vragen wy, zou dan de grootste aanspraak hebben op den lauwer krans? Zoude het Graaf Grey zyn? Neen, zelfs niet nadat hy overhoop geworpen en genoodzaakt is geworden zyn afgod aftebreken uit eerbied voor de volksstem; hy is onze verachting overwaardig van wege de uitvlugten en de aanvallen op ons karakter, prykende in datzelfde geschrift hetwelk onze verlossing verzegelt, omdat hy daarin zichzelve tracht te verschoonen ten koste van Sir Harry Smith. Zoude het laatstgem. zyn? Hy heeft inderdaad gedaan zoo veel als hy oordeelde te mogen doen; hy heeft geweigerd de bandieten te landen; en het is mogelyk dat wy het daaraan te wyten hebben dat de lieden van de *Neptune* ten minste thans niet door de gansche kolonie verspreid zyn. Maar hoe veel heeft het het volk niet gekost hem deze inwilliging afteperssen? En wie kan immer de vele beleedigingen vergeten onze voornaamste mannen en de geheele zamenleving aangedaan?—Geredelyk willen wy het gebeurde over het hoofd zien; wy zyn zelfs geneigd, als in liefde verpligt, te vergeven, maar de lauwer ontzeggen wy hem. Is het de drukpers misschien? Jammer dat wy niet kunnen zeggen de geheele drukpers der kolonie, want het smart ons te denken dat een nietsbeduidend gedeelte derzelve zich betoond heeft het vertrouwen des volks onwaardig te zyn;—maar is het de drukpers, vragen wy? Lezer, oordeel zelf!

Alhoewel het eene begeerte mogte verraden om eigen lof te verkondigen—hetgeen wy evenwel ontkennen—zeggen wy nogtans dat de drukpers haar pligt op eene eervolle wyze gedaan heeft,—dat, geschraagd door individueele pogingen, zy die volkomene organizatie heeft te weeg gebragt, welke de magt van den verdrukker vernietigd heeft, en uitgeloopen is op die bloedlooze en voorbeeldelooze zegepraal, ter viering waarvan onze stad eerlang algemeen verlicht zal worden! Maar zal de drukpers, alleen onze loftuiging ontvangen?—Wat is de waarde van eene drukpers, tenzy ondersteund door het volk? Wat anders heeft zy gedurende den geheelen stryd geuit dan de gevoelens van het volk? Zy was slechts het bevoorregt werktuig in de handen van laatstgemelde, en wanneer het werktuig lof verdient voor de getrouwe vervulling van deszelfs pligt, dan voorzeker zyn diegenen die deszelfs bewegingen bestuurden by voorkeur geregtigd tot al de eer daarvan; en de zaak uit dit oogpunt beschouwende, aarselen wy niet te zeggen dat, naast God, het volk, als een geheel, en het volk alleen, lof verdiend heeft!

De bandieten vertrekken! *Militaire* bannelingen—de slechtste van alle bannelingen, hoe gering ook in getal—verwerpen wy even bepaaldelyk als eenige andere soort, en deze, daarvan kan men verzekerd zyn, zullen hier dus nimmer voet aan land zetten. Ook de Order in Rade—het is slechts billyk dit te gelooven—is reeds door Hare Majesteit herroepen. Nog één punt blyft er thans over, en dat is eene Parlements Acte de Kaap opzettelyk uitsluitende van hierna weder blootgesteld te worden aan de kuren van eenigen Kolonialen Minister, en er bestaat geen twyfel of ook dit zal weldra verleend worden.

Aldus dan hebben de Kolonisten eene volkomene overwinning behaald, en, overtuigd gedaan te hebben hetgeen zy schuldig waren aan hunnen God, aan hun land, aan zichzelven, aan hun kroost en aan het nageslacht, kunnen zy nu in veiligheid hunne gewone bezigheden hervatten, en dien omgang tusschen het Gouvernement en zichzelven vernieuwen, welks staking het onvermydelyk gevolg was van eene ministerieele aanranding welke, dit vertrouwen wy, nimmer zal worden herhaald.

Daar de 'Neptune' niet zoo schielyk vertrekken kan, als men verwacht had, uithoofde van onvermydelyke hinderpalen, zal de illuminatie nader worden aangekondigd.

Op voordragt van Sir Harry Smith zullen zoodanige penningen als men oorspronkelyk voorgesteld had intezamelen om de Bandieten met eenige versnaperingen op reis te voorzien, worden aangewend om onder diegenen hunner te verdeelen die, by hunne aankomst te Van Diemens Land, conditioneele pardonnen zullen ontvangen wegens goed gedrag.

Diegenen dus die voornemens mogen zyn iets tot dit doel by te dragen, worden verzocht hunne giften aan den Tresaurier, den heer R. P. Solomon, te inhandigen. Er ligt daartoe ook eene inteekenings lyst op ons kantoor.

Het diné voor de Leden van het Anti-Bandieten Genootschap zal nader worden aangekondigd.

Ook daartoe ligt thans eene lyst ter teekening op ons kantoor en elders.

Het volgende is een afschrift van een plakaat op Zaturdag namiddag uitgekomen:—

Om aan christenen van alle gezindten eene gelegenheid te verschaffen om, zoodra mogelyk, byeen te komen, ten einde onze harten in dankzeggingen uittestorten voor God, voor zyne groote genade, aan dit land betoond, zullen byeenkomsten tot dat einde gehouden worden in het Z. A. Zendelings Gesticht, Langestraat,—op Maandag (Heden) en Dingsdag (Morgen) avond, den 18 en 19 dezer.

De diensten zullen verrigt worden op Maandag avond in het Hollandsch, en Dingsdag avond in het Engelsch, en zullen precies ten 7 ure beginnen.

Onder de verschillende redenen welke toegeschreven worden voor de veelvuldige Kabinets Raden onlangs gehouden, bevat de *Spectator* van den 8 December de volgende gissing, te weten:—"dat Graaf Grey—regeerder van oproerige kolonien, die al zyne kuren dwarsboomen, en meester van den heer Hawes, die niet oproerig is en geen zyner kuren dwarsboomt—vindt dat zyn toestand zeer hagchelyk geworden is, en dat hy verlangend is aftetreden, waartegen zyne ambtgenooten zich niet verzetten."

HOOGE GEREGTSHOF.

Dingsdag den 12 *February* 1850.

JAN VAN RYNEVELD versus RICHARD FRYER.

Deze was eene actie van libel, en het geschrift dat het onderwerp der klagte uitmaakte, was eene memorie aan het Gouvernement van verscheidene boeren in de Hantam, en welke naar dit blad gezonden, en in ons nommer van 24 September 1849, verschenen is.

Op den eisch pleitte de gedaagde eene algemeene ontkenning en byzonderlyk ontkende hy kwaadwilligheid.

Toen de zaak werd afgeroepen, zeide de heer Advokaat Brand voor den gedaagde: Wegens den grooten afstand waarop onze client van de stad woont, hebben myn geleerde vriend de heer Ebden en ik, voor gisteren geene gelegenheid gehad om met hem te beraadslagen. Wy vinden dat de heer Fryer geheel en al ontkent eenig wrok of kwaadwilligheid tegen den heer Ryneveld te koesteren, of verlangt om hem leed te doen. Integendeel toen Dr. Tancred eenigzins scherp tegen den heer Van Ryneveld schreef, heeft de heer Fryer de pen voor den heer Ryneveld opgenomen.

Onder deze omstandigheden zegt myn client, nu zoo als vroeger, dat hy niet eenige wrok of kwaadwilligheid jegens den eischer koestert; en dat hy by het ter perse zenden van de memorie niet dacht, dat die memorie persooneele of officieele bederf en oneer vervatte; en hy aarzelt niet te zeggen dat hoewel hy somtyds van de handelingen van den eischer in zyne publieke betrekking verschilde, het nooit zyn voornemen was om zyn personeel karakter aantetygen, of het denkbeeld te verwekken dat de eischer niet voornemens was om uit zuivere en opregte dryfveeren te handelen. Indien de eischer deze verklaring voldoende vond, dan zou de gedaagde gereed zyn om al de kosten tusschen procureur en client te betalen.

De Procureur Generaal zeide, ik heb met genoegen maar zonder verwondering gehoord de verklaring van myn geleerden vriend op gezag van den heer Fryer gemaakt. Wat myzelven betreft, kan ik niet begrypen hoe eenig persoon die memorie lezen kan zonder daaruit afteleiden ernstige beschuldigingen van officieel en persooneel wangedrag. Ik was bereid om de waarschynlyke oorzaak van den heer Fryer's wrok optesporen en daarover uittewyden. Maar ik ben genegen, en myn client is genegen om een sluijer over het verledene te trekken. Ware het niet wegens den aard van zyn district, uitgestrekt als een hoofd afdeeling, en voor een groot gedeelte bewoond door eenvoudige landbouwers die gemakkelyk te misleiden zyn, zoude myn client zich misschien niet gedrongen gevoelen om deze actie te brengen. In zyne onmiddelyke buurt, waar hy 25 jaren gewoond heeft en dus genoegzaam bekend is, kon laster hem niet benadeelen. Geld was niet zyn doel. Hy keert nu terug naar zyn district met deze openbare getuigenis van zyne onkreukbare eerlykheid; en myn client gevoelt dat wanneer hy zulke een voldoende apologie, die vergezeld ging van de betaling van al de kosten tusschen procureur en client, weigerde aantenemen, het de schyn mogt hebben als of hy de zaak om strenge en wraakzuchtige oogmerken voortzette. De heer Brand voegde hierby dat de heer Fryer in der daad niet betrokken was in het opmaken van, maar slechts verzocht was om, de bedoelde memorie optezenden.

De Hoofd-Justicier gaf zyn genoegen te kennen over den uitslag van de zaak. Hy had sedert zyne komst in deze kolonie zyn vriend den heer Ryneveld gekend, en hem steeds beschouwd als een man van naauwgezette eerlykheid. Zyn Lordschap dacht dat de heer Ryneveld genoodzaakt was deze actie te brengen, ten einde den heer Fryer gelegenheid te geven, om, indien hy kon, de waarheid te staven der nadeelige aantygingen in de memorie vervat, en de Procureur Generaal was gegrond in zyne aanmerking dat het kwaadaardig schynen zou, indien de heer Ryneveld de zaak verder aandrong. De uitslag der zaak was, in zyn gevoelen, zeer voldoenend.

De heeren Regters Menzies en Musgrave, uitten dezelfde gevoelens, en zeiden dat zy dachten dat de aard der publicatie de actie noodzakelyk had gemaakt, maar die na de gegevene opheldering niet noodig was verder voort te zetten.

Vonnis by toestemming van partyen, voor den eischer met kosten tusschen procureur en client.

DE ZAAK VAN DEN HEER GLAESER

Met betrekking tot bovengemelde zaak zyn wy verzocht de ondervolgende documenten te plaatsen:—

Ik verklaar by deze, dat ik op den 24 December ll. gekocht heb van den heer Glaeser, 37 ossen, tegen £4 elk, en 400 schapen tegen Rds. 5. 2 4. op zyne plaats achter Witsenberg, onder conditie, dat gemelde ossen en schapen aan de heeren Morkel & Villiers * zouden worden aangeboden, ten einde eenen beteren prys te bekomen, indien mogelyk; en ik verklaar verder, dat de heer Glaeser aan my tot op bovengemelden dag geheel onbekend was, daar ik hem nooit te voren met kennis gezien heb, en ik ben volkomen verzekerd, dat de heer Glaeser my niet gekend heeft toen wy elkander ontmoetteden. Dit ben ik bereid te bezweren.

(Get.) F. ARMSTRONG.

* *Noot.*—Uit eenen brief van de heeren Morkel & Villiers, d.d. 4 December 1849, blykt, dat eene correspondentie tusschen hen en den heer Glaeser geopend was, in opzigt tot den koop en verkoop van vee.

Ik Ondergeteekende verklaar by dezen, dat op den 24 December ll. een persoon met name Armstrong van my gekocht heeft 37 ossen en 400 schapen, onder konditie, dat dezelve aan Morkel & Villiers zouden worden aangeboden, ten einde een beteren prys te bekomen, indien mogelyk.

Voorts, dat ik de gemelde Armstrong nimmer te voren heb gezien, en hy my geheel onbekend was. Laatstelyk verklaar ik dat ik van gemelden Armstrong niets meer heb ontvangen noch te ontvangen heb dan £4 voor ieder os en Rds. 5. 2. 4. voor ieder schaap.

Worcester, 26 January 1850.

(Get.) JOH. C. GLEASER.

Ik Ondergeteekende woonachtig op de plaats van den heer J. Glaeser, Achter de Witsenberg, distrikt Tulbagh,—verklaar, dat op den 24 December ll. een zeker persoon met name Armstrong alhier op de plaats gekocht heeft van den heer J. Glaeser, 400 schapen en 37 ossen; dat gemelde Armstrong by die gelegenheid gezegd heeft, dat hy een slagter aan den Wynberg was, en dat hy my geheel en al onbekend was;—dit verklare ik te zyn de waarheid.

Witsenberg, 25 January 1850.

(Get.) W. C. VERSTER.

Extract uit een' brief d.d. Witsenberg, 25 *January* 1850.

"Het spyt my zeer, dat Armstrong u zoo misleid heeft. Ik heb hem ook gevraagd of hy niet misschien voor het Gouvernement inkoopt, toen heeft hy my gezegd neen, want, hy is zelf tegen de bandieten; dit kan ik ten allen tyde bezweren."

(Get.) W. C. VERSTER.

Den Heer J. Glaeser, Worcester.

Wy Ondergeteekenden *Alexander Selaca, Carolus Samsom,* en *Klaas David*—declareren by deze, dat wy op den 24 December ll. in dienst waren van den heer J. Glaeser, toen een persoon ons onbekend, gekocht heeft Achter de Witsenberg, van gemelden heer Glaeser, 37 ossen en 400 schapen; dat de gemelde persoon zich uitgaf voor een slagter, en by het uitvangen daarvan, meer dan eens, in byzyn van W. Verster en anderen, gedeclareerd heeft als de schapen goed uitslagten, hy het resterende ook nemen zoude;—dat wy van Tulbagh onder zyne directie waren naar Harde Kraaltje; dat op den dag na onze aankomst aldaar, de heer Glaeser met de heeren Morkel en Redelinghuys by ons kwam op Harde Kraaltje, om naar het vee te zien, en by zyn vertrek van daar met hun ons heeft geordonneerd het vee aldaar af te geven, aan den persoon die het achter Witsenberg gekocht heeft, en dat wy naar huis moesten gaan;—dat de gemelde persoon daarna by ons kwam, en ons heeft verzocht, hem te assisteren het vee naar Vaalfontein te nemen, dewyl het in onzen weg was naar huis—waarvoor hy ons beloonen zou, hetgeen hy gedaan heeft; dat op Vaalfontein hy weder ons verzocht heeft het te nemen tot op Hottentots Holland—alwaar toen een Engelschman by ons kwam, om het vee verder te brengen; dat wy toen het vee aan denzelfden persoon, die het Achter Witsenberg heeft gekocht, hebben afgegeven.

(Get.) Merk van ✕ KLAAS DAVID.
Merk van ✕ ALEXANDER SELACA.
Merk van ✕ CAROLUS SAMSON.

Geteekend in presentie van
Steph. Naude, Sz. C. J. du Plessis.
Worcester, 26 January 1850

Origineele Correspondentie.

Kaapstad, 15 Feb. 1850.

Mynheer!—Zoo er nog eenige twyfel by my had kunnen bestaan omtrent de noodzakelykheid van den stap, dien ik gedaan heb door de mededeeling in de *Zuid Afrikaan*, van den 11 dezer, dan zou dezelve my geheel benomen zyn door het lezen van de Brochure getiteld:—"*De Zaak van den Wel-Eerw. Heer* D. Van Velden, v.d.m." op den 13den daaraanvolgende in het licht verschenen.

Nu heeft men dan *in druk* hetgeen vroeger *van mond tot mond rondging* en kan men *lezen* wat toen slechts *tot het oor kwam.* Het staat nu naast hetgeen van onze zyde *in druk* gegeven is, en stelt een ieder, die daarnaar verlangde, instaat om onze handelwyze van beide zyden te beschouwen en er voor zichzelven eenigzins meer gegronde gevolgtrekkingen uit afteleiden.

Er bestaat dus mogelykheid om het doel onzer mededeeling te bereiken, in zoo ver het de *nadeelige geruchten* betreft die er de eerste aanleiding toe gaven. Jammer maar dat daardoor ook niet de hoop vervuld is van een helderder licht over de zaak zelve verspreid te zullen zien. Wy meenen althans reden te hebben om te veronderstellen dat anderen met ons zich daaromtrent nog in het duistere bevinden. Ik zie niet, waarom men in het gegevene geval niet openlyk voor den dag zou mogen komen met de *officieele* stukken waarop de redeneringen gegrond zyn. Daardoor toch zou de ontstane twyfel geheel weggenomen en een einde gemaakt kunnen worden aan gissingen, die niet missen kunnen op het karakter en de belangen der daarin betrokkene partyen eenen allernadeeligsten invloed te oefenen. Daarom zie ik dit nog met verlangen te gemoet.

Hoewel de bovengem. Brochure veel bevat waarvan wy geene kennis behoeven te nemen, komt er evenwel iets in voor hetwelk aanleiding zou kunnen geven tot het doen van eenige vragen, wier beantwoording de zaak zoude kunnen ophelderen, of tot het maken van aanmerkingen en mededeelen van inlichtingen aan zulken die de zaak niet doorzien kunnen. Het is de meer bepaalde beoordeeling van onze handelwyze en van de daaruit voortgevloeide correspondentie. Dit evenwel behoeft zoo spoedig niet te geschieden. Daarom zal ik de terugkomst van mynen ambtgenoot, den Wel-Eerw. Dr. Heyns, afwachten en, zoo hy het in dat opzigt met my eens is, in vereeniging met hem aan deze door my veronderstelde behoefte trachten te voldoen.

J. SPYKER.

BANDIETENSCHAP NAAR HUIS GEZONDEN.

Wat te doen met onze bandieten is eene vraag, welke niet veel langer kan worden uitgesteld; neen, dezelve is reeds dringend. De meeste onzer kolonies geschikt op de eene of andere wyze om bandieten te ontvangen, hebben dit geweigerd: geen staatsman, gelooven wy, zal ooit zoo dwaas zyn, om ze naar Noord Amerika te zenden. Westelyk Australie, zegt men, stemt daarin toe door hare vertegenwoordigers in dit land; maar het zal nog te bezien staan, of het volk in de kolonie dit wel aanstaan zal. En zelfs, byaldien de handvol menschen in die arme kolonie bandieten mogte ontvangen uithoofde van de contracten met het Gouvernement, is er geene de minste verwachting, dat bandietenschap eenigzins beter werken kan in Westelyk Australie, dan het gedaan heeft in Oost Australie of Van Diemens Land. Wy zien reeds, dat de bandieten onlangs in Nieuw Zuid Wales ingevoerd, de afschuwelyke misdaden op nieuw begaan, welke de staking van transportatie hebben veroorzaakt; en daar Westelyk Australie in alle opzigten zwakker is dan de andere kolonien op het vasteland van het eiland, is het te veronderstellen, dat men grooter moeijelykheid zal ondervinden, om de misdadige emigranten in orde te houden. Zy zullen zich natuurlyk in de bosschen begeven, waar vele gelukkig zullen omkomen; andere zullen in het leven blyven, om de gulzige kolonisten te geesselen, die toegestemd hebben om hen te ontvangen, en andere zullen zich naar Zuid-Australie begeven, waar iets te stelen valt.

De steekpenning welke Lord Grey aanbiedt, blykbaar, om de kolonisten "te vreden te stellen," gaat te gronde niet alleen door hare onbeschaamde bedoeling, maar door hare volkomene nietsbeduidendheid. Hy stelt voor om eene Parlements toelaag te besteden tot het zenden van een gelyk getal van "vrye emigranten" "naar die kolonies welke genegen zyn om bandieten van dit land te ontvangen;" eene steekpenning, welke niet toereikende zoude zyn, om toestemming te koopen, byaldien dezelve zuiver ware. Maar dezelve is niet zuiver. De vrye emigranten zullen bestaan uit vier klassen—de vrouwen en kinderen van mannelyke bandieten; Chelsea gepensioneerden, als eene wacht over de bandieten uitgezonden; de vrouwen en kinderen van deze gepensioneerden: "meisjes behoorlyk uitgezocht uit de werkhuizen in onderscheidene deelen van het Ryk." De laatste is byna de slechtste klasse, welke gekozen kan worden Onze armen wet is voor een groot gedeelte eene straf-wet en het werkhuis is eene soort van losse gevangenis voor overtreders van die straf wet: de meisjes zyn voor het grootste gedeelte dochters van bekende bedelaars, en dus slecht opgevoed, vol kwalen, en onverbeterlyk slecht; of zy zyn jonge menschen, die tot dien lagen stand vervallen zyn door vroeg bederf: en de ondervinding bevestigt wat van zulk gedrag te verwachten is—zy zyn eene aller onzedelyke, weerbarstige en onhandelbare klasse in emigrante schepen. Deze zyn Lord Grey's "vrye emigranten;" het is alleen, "wanneer er geen genoegzaam getal van emigranten volgens de voorgaande beschryving is, om de geheele toelaag te besteden," dat "het saldo zal worden besteed, om emigranten uittezenden onderdezelfde regulatien als die, welke voor het koloniaal landfonds vastgesteld zyn," dat is, die klasse welke gewoonlyk en met regt "vrye emigranten" worden genoemd. Wat Lord Grey met dien naam bestempelt, is niets meer dan de kampvolgers van bandietenschap. Is het niet vernederend te zien, dat een Engelsch Edelman zyn naam onderteekent aan uitdrakkingen, zoo blykbaar onopregt?

Deze steekpenning dan moet by alle verstandige kolonies mislukken; zy alle die bandieten geweigerd hebben, zullen eveneens de familien, de wachten en gezellen van bandieten verwerpen. In Westelyk Australie zal dit schandelyk stelsel weldra ondragelyk worden: en dan, zelfs wanneer wy eenige onzer kolonies niet verliezen, zoo als vele economische staatkundigen verlangen, zullen wy verpligt zyn, om voor onze bandieten te huis voorziening te maken.

Waarom behoeven wy ons over dat vooruitzigt zoo te verontrusten? Daaruit volgt niet, dat wy door galeiboeven, dat is, de afstammelingen van het slecht stelsel, hetwelk in *Frankryk* bestaat, moeten overvallen worden. Andere landen zyn zonder kolonies, en moeten hunne eigen misdadigers te huis voorzien; Pruissen, by voorbeeld, en al de Duitsche Staten. Zyn wy zoo veel slechter dan Pruissen, dat wy ons verontrusten moeten over het vooruitzigt van in hare omstandigheden geplaatst te worden met betrekking tot crimineele gevangenen?

Men houde in het oog, dat bandietenschap geene oude instelling onder ons is, ook is deszelfs oorsprong niet zeer achtbaar. Men zal welligt sporen daarvan vinden ten tyde van Regter Jeffreys, wanneer het voorzigtig werd geoordeeld, om al de doodvonnissen van de bloedige regtbanken in transportatie naar de Plantatien te veranderen, maar, zoo als wy vernemen, is bandietenschap slechts zeventig jaren oud.—Ook zyn de beweegredenen over de bezorgdheid, om transportatie naar de kolonies staande te houden, geenzins eerwaardig: onder de sterksten. ofschoon het niet erkend wordt, is het verlangen van de buiten heeren, om de buiten belastingen op een lagen voet te houden. Tot dat einde, willen zy de kosten van hunne gevangenen op het geconsolideerde fonds, de verantwoordelykheid op den Staat brengen; tot dat einde, moedigen zy, als wetgevers en als magistraten, zoodanige uitlegging der wet aan, welke overtredingen onderhevig maken aan transportatie liever dan aan gevangenschap. Transportatie heeft de buiten heeren geholpen om een onzer oude Saksische instellingen den bodem inteslaan, welke de honderden aansprakelyk maakten voor derzelver overtreders; en tot eene geevenredigde uitgestrektheid heeft zy het beginsel vernietigd, naar mate van de yverige *voorkoming* van misdaad. Voorheen, wanneer een distrikt bevryd bleef van misdaad, werd het beloond door vrystelling van de geldelyke en andere gevolgen van misdaad; wanneer het vruchtbaar was in misdaad, werd het beboet voor deszelfs nalatigheid door de gevolgelyke kosten. Dit beginsel hebben wy den kleinen adel, de eigenaars van land, laten ontduiken; wy hebben toegelaten dat de landeigenaar of huurder het onderhoud van zyn strooper, zyn hooiberg verbrander, zyn armen aardappel dief op den Staat wierp; wat meer is, volgens Lord Grey's steekpenning aan bandieten kolonies, moeten wy den bedelaar wegzenden. Slecht boeren en harde en verwaarloosde behandeling van den landeigenaren verwekken armoede, aardappel diefte, hooibergenverbranding, en strooperyen; maar daar de gevolgen op den Staat neerkomen, ontheffen wy den landeigenaar van de beweegredenen tot verbetering. Schaf transportatie naar de kolonies af, en gy legt de verantwoorlykheid weder daar, waar zy van ouds was, en gy doet de beweegredenen herleven in een meer bezuinigend stelsel van parochie zedekunde en staatkunde, dan dat hetwelk bandieten emigratie en parochie armen-emigratie verwekt—de twee meest kostbare, verkwistende en verkeerde soorten van emigratie, welke men uitdenken kan.

Wy ontkennen niet, dat de vereenigde bronnen van den Staat nuttig kunnen aangewend worden, om den plaatselyken magistraat plannen te helpen beramen, ten einde over zyne bandieten gevangenen te beschikken; maar om van een beter stelsel voorzien te zyn by het ophouden van het bestaande, zal het noodzakelyk zyn de zaak op eens met elkander te vergelyken, en dezelve op eens openhartig, naarstig en krachtdadig te behandelen. Het zoude zelfs niet eens noodig zyn, om plaatselyke verantwoordelykheid gaande te houden, om ook letterlyk plaatselyke gevangenis aan te houden; het zoude voor parochien of graafschappen even gemakkelyk zyn om zamentespannen ter verzorging van zedelyke lunatieken als zy doen voor lunatieken in de gewone beteekenis van het woord. Ook volgt daaruit niet, dat het land overstroomd zal worden door "galei-boeven," dat is, de slechtste soort van *ontslagen* bandieten. Wy zyn niet gewoon om lunatieken voor een bepaalden tyd van jaren te houden, maar zoo lang als zy voortgaan om kwaad te doen. Deze zyn de punten welke men in overweging behoort te nemen—en werkelyk te *overwegen*, niet blootelyk te vermelden. Maar, in waarheid, men behoort geen tyd te verliezen, want transportatie naar de kolonies is werkelyk ten einde. *Spectator,* 8 *Dec.*

OOSTENRYK.

De berigten uit Transylvanie zyn bedroevend.—Sedert de overgaaf van Nilagos, hebben de Wallacks letterlyk een tiende gedeelte van den Hongaarschen adel vermoord, en krachtens dit werk hebben zy eene deputatie naar Weenen gezonden om eene afzonderlyke nationaliteit te vorderen.

Executien gaan voort.—Eene beloofde vermindering van het leger bepaalt zich slechts tot de landweer. Een groot aantal militaire benoodigdheden wordt verzameld, de Hongaarsche en Italiaansche regimenten zullen elk door een bataillon worden vermeerderd. Aldus zal het leger, dat reeds 650,000 man bedraagt, vermeerderd worden.

Paul Nyazy, die als President geageerd heeft gedurende de afwezigheid van Kossuth met het leger, is van Arad naar Pesth gebragt; er is weinig hoop dat hy de doodstraf ontkomen zal. Professor Balassa, de geneesheer van Graaf Louis Batthyany, is nog in hechtenis. Generaal Damianitch, de brave Kommandant van Arad die zich overgaf op de verzekering van Rusland, is te Arad gehangen.

TURKYEN.

Een Correspondent van de *Daily News* geeft een belangryk verslag van de reis van Kossuth en zyne bende van Widden naar Schumla. De slechte behandeling der Hongaren schynt geheel ten einde, en de gastvryheid, altyd door de Sultan bedoeld, werd op eene waardige wyze ten uitvoer gebragt.—De Polen, Italienen en Hongaren marcheerden in onderscheidene ligchamen.—De uitmuntendste tucht was in acht genomen. Niets kon de goede gezindheid der Mahomedaansche bevolking overtreffen.

Bem (of Mourad Pacha) en de andere bekeerlingen tot het Islamismus, 698 in het geheel, werden mede met groote eer van Widden geescorteerd.

De *Augsburger Gazette* bevat een brief van Konstantinopel, gedateerd 17 November, berigtende dat de Porte de eischen van Rusland inwilligt om al de vlugtelingen uit Turkye te zenden, behalve die welke het Mahomedaansch geloof hebben omhelsd. Oostenryk, zegt men, stemt toe dat de vlugtelingen naar de binnenlanden worden gezonden onder stipte surveillance.

Van Parys over Weenen en Trieste, verneemt men dat de Britsche vloot uit de Dardanellen is vertrokken, en anker geworpen heeft naby Giannizzai. De Ambassadeurs van Rusland en Oostenryk hebben hunne gewone betrekkingen met de Porte hervat.—*Spectator,* 8 *Dec.*

NORFOLK EILAND.

(*United Service Journal, November* 1849.)

Op den 23 September werden 14 gevangenen, voor het Hof gebragt, beschuldigd, als de voornaamsten in den eersten of tweeden graad, van den moord van John Morris op den 1sten July. Westwood, beter bekend by zyn *nom de guerre* van Jacky-Jacky, en wiens poging tot ontsnapping onlangs was verydeld, was aan het hoofd der lyst. Allen erkenden schuld. De teregtstelling was noodwendig verveleud, wegens de veelvuldige herhalingen in eene contra ondervraging van elken getuige door veertien onderscheidene gevangenen

Het voorkomen en de houding van de beschuldigden waren ten uitersten stoutmoedig en verhard; op een oogenblik beschuldigden zy den Kroon Prosecutor van onbillykheid en partydigheid en onkunde van zyn pligt, op een ander oogenblik schreven zy aan de regters en de gezworenen voor wat zy behoorden te doen, te zeggen en aanteteekenen, en in alle deelen brutaliseerden, begromden en verwarden zy de getuigen tot het uiterste. Eenige hunner, door lange ondervinding geleerd, toonden zich volkomen meester in de kunst.

Niets konde de ligtzinnigheid van de beschuldigden, by hunne teregtstelling, intoomen, en de handelingen werden niet zelden afgebroken door onbetamelyk geschater en spotterny. Eenige weinige voorbeelden zullen dit ophelderen.—

Een getuige, in antwoord op eene contra-vraag, welke belooning of welk voordeel hy verwachtte, om optetreden, antwoordde, dat hy geen vooruitzigt van belooning had dan van den Almagtigen God. Hierop ontstond eene uitbarsting van gesteun en gelach door de gevangenen, terwyl een opmerkte "Almagtige God! o ja! gy hebt heel veel met hem te doen." Dezelfde getuige gevraagd zynde omtrent zyne vroegere kennis aan een der gevangene, antwoordde: "Ja ik ken u, gy hebt my drie malen beroofd, toen wy in het bosch waren."

"Het is jammer, dat hy u toen en daar, gy hond, niet doodgeschoten heeft" riep een der beschuldigden.

Ter verdediging opgeroepen zynde, gaven eenige gevangenen eene volkomen onkunde en onverschilligheid te kennen omtrent den uitslag, en weigerden iets te zeggen, andere verzochten uitstel om hunne zaak in gereedheid te brengen, hetgeen gewillig verleend werd. Verscheiden overhandigden hunne verdediging in geschrifte, en een van de party sprak het Hof zeer breedvoerig aan, na een geslepen onderzoek zyner getuigen. Deze persoon sprak vloeijend en goed, al de zwakke punten der getuigen tegen hem aanhalende, en naauwkeurig elke tegenstrydigheid opmerkende. Om kort te gaan, hy liet geene kans voorbygaan; geen advokaat konde zyne zaak beter behandeld hebben, en de toehoorders konden zich alleen beklagen, dat zulke bekwaamheid en moed werden aangewend in eene hopelooze zaak. Deze persoon was welligt meer in de zaak betrokken dan eenig ander behalve Westwood.

Een van de party speelde in de gansche teregtstelling, de rol van Jack Pudding en wanneer hy opgeroepen werd, waren de overige blykbaar door hun grimlagchen en half gesmoorde spotterny, voorbereid voor eene nieuwe vertooning van ongerymdheid.

Dit slechte voorwerp, C. een welgemaakte geestige jongeling van omtrent 20 jaren, begon zyne verdediging door een getuige opteroepen, dien hy, na hem van kop tot toonen bezigtigd te hebben, zonder hem een vraag te doen, liet heen gaan, zeggende, "dat hem het gezigt van dien man niet aanstond." Hy riep vervolgens een tweede getuige, wanneer het volgende gesprek plaats vond:—

Gevangen.—Uw naam is, geloof ik, Chapman?
Getuige.—Ja.
Gevangen.—Gy kent my dus?
Getuige.—Ik ken u.
Gevangen.—Mag ik uw beroep weten op den 1 July ll.?
Getuige.—Ik was een flagellator (geesselaar)—een
Gevangen.—Hoe veel? Wat is dit? (met een stuursch gelaat) wilt zoo goed zyn u duidelyk uitte drukken, wy kennen uw fraaije woorden hier niet?
Getuige.—Myn werk was om corporeele straf toetedienen—om te kloppen; gy behoort dit te weten, want ik heb u meer dan eens geklopt.
Gevangen.—(*Met een geveinsde droevige houding.*)—Ach! waarlyk, ik twyfel niet of gy hebt dit gedaan.

Hier begonnen de gevangene en andere uittebarsten van lagchen, en de regter kwam tusschen beide, maar te vergeefs, om deze wyze van ondervraging ten einde te brengen, terwyl de gevangene protesteerde, dat hy nog niet afgedaan had met den getuige, ging by voort—

Gevangen.—Wel, mynheer, zyt gy dan nog een flagellā? (geessel.)
Getuige.—Neen.
Gevangen.—Wel, mynheer, Chapman, mag ik dan zoo vry zyn te vragen sedert wanneer gy die eervolle en verantwoordelyke betrekking hebt opgegeven?

Het gelach en de opschudding in het Hof noodzaakten den Regter om de getuige te doen heengaan, terwyl de gevangene met eene ernstige houding verlof verzocht om een ander getuige te roepen Een ander gevangen van de kroon trad op, en werd ondervraagd als volgt:—

Gevangen.—Gy zyt D——— geloof ik!
Getuige.—Ja.
Gevangen.—Gy hebt eene uitgebreide kennis op dit Eiland?
Gevangen.—Ik ken de meeste menschen van de plaats.
Gevangen.—Wie zoude er aan twyfelen! De grootste schelmen zyn het meest bekend! Nu, mynheer, zeg my,—hebt gy niet eenige maanden geleden aan een man op dit eiland gezegd, dat er zoo veel schurkery in uw hoofd was, dat dezelve by de ooren stond uittebarsten?

Het antwoord op deze vraag, indien hy een had willen geven, ging verloren door de toejuiching welke er op volgde. De regter werd nu ongeduldig, dat hy zyn Hof veranderd zag in eene diergaarde, en liet den getuige uitgaan, maar niet voor en aleer de gevangen met eene zegepralende houding had gevraagd:—"Ach kom, antwoord my *dit*??

Aldus waren de tooneelen—zoodanig was de ligtzinnigheid door menschen betoond, die waarschynlyk geen acht dagen langer zouden leven.

Verscheiden poogden een *alibi* te bewyzen, zich verlatende op de onbeschaamdheid hunner getuigen, maar deze menschen waren of onkundig of niet bedacht op het nadeel om *te veel* te bewyzen. Aldus waren zy niet te vreden met de onschuld hunner vrienden aan den moord te ondersteunen, maar, erkennende dat zy tegenwoordig waren met hunne makkers op het vodden plein, beleden zy niet te weten en niet te gelooven, dat er een moord was gepleegd, of dat er zelfs eenige rustverstoring had plaats gevonden.

Eene uitspraak van schuldig werd tegen 12 uit de 14 gevangene ingebragt. Afzonderlyk gevraagd zynde, of zy iets te zeggen hadden, waarom het vonnis des doods niet over hen zoude worden uitgesproken, vertoonde zich eene opgewektheid welligt zonder voorbeeld in eenig Geregtshof. De twee eerste op de lyst antwoordden van neen. De volgende antwoordde driftig: "Ja, ik heb veel te zeggen—zeer veel" Hy herhaalde vervolgens overluid en snellyk de punten vroeger tot zyne verdediging aangedrongen, schold op den Kroon Prosecutor en den Regter, verklaarde dat hy onschuldig, en dat hy een vermoord man was.

Een ander, toen het aan zyne beurt kwam, zeide, "Ik beschouw dat de getuige die tegen myn leven gezworen hebben, driemaal schuldiger zyn, dan ik ben. Ik beschuldig hen van de drieledige misdaad van roof, meineed en moord. De jaren des menschen is, zegt men, van 60 tot 70 jaren. Ik ben nu slechts twintig, dus hebben zy my van meer dan twee derden van myn leven beroofd. Ten tweeden—zy hebben valsch gezworen en zy weten dit. Ten derden,—Zy zyn de grootste moordenaars—zy hebben onschuldige levens benomen."

De laatste van de veroordeelde sprak zeer lang en zeer ongematigd, slaande geweldig met zyne vuist op de bank, den Kroon Prosecutor verwytende, dat hy zyn moordenaar was, de wraak des Almagtigen op zyn hoofd afsmeekende, en zyn bloed ten zynen laste leggende om deswegens zich op den oordeels dag te verantwoorden. Andere stemden met hem in en volgden denzelfden trant, tot dat het tooneel oproerig werd. Het was verschrikkelyk om deze plegtige beroepen te hooren van menschen, wier dagen en uren geteld waren.—Westwood alleen onthield zich van zulk een onbetamelyk gedrag.

De regter ging toen over om het vonnis des doods over de twaalf uittespreken, die veroordeeld waren—ten slotte waarvan Westwood opstond en het hof bedaard aansprak. Hy scheen berouw te hebben, maar had niets van die koelheid en vastberadenheid verloren, welke zyn karakter en houding hebben gekenmerkt. Hy betnigde zyn diep leedwezen over zyn aandeel in het gebeurde op den 1 July, wel wetende, dat hy niets tot zyne verschooning konde inbrengen. Hy verwachtte te zullen lyden, en was bereid om te sterven, maar het deed hem leed, dat onschuldige menschen in de straf betrokken waren (hy had echter niemand van de gevangene voor het hof genoemd of aangewezen.)

Westwood ging voort te zeggen, dat hy zyn levensbaan was ingetreden met een goedwillig hart jegens zyne medemenschen, hetwelk in menschenhaat was veranderd door harde behandeling, bedrog en wreedheid.—"Van myne kindschheid af," riep hy uit, "heb ik nooit geweten wat goedheid was. Ik heb gestreden om vryheid en heb geroofd, toen ik in de bosschen was, om aan de behoefte der natuur te voldoen, maar ik heb nooit myn hand opgeheven, of het bloed vergoten van een mede-schepsel tot op dien tyd." Hy klaagde bitter over de harde behandeling, niet te Norfolk Eiland, maar vroeger in Van Diemens Land genoten. En wy gelooven dat er in zyn geval eenige waarheid in die klagte opgesloten ligt, want wy hebben het vermeld gezien, dat eene daad van geweldadigheid aan den kant van een opzigter, de oorzaak was dat Westwood was weggeloopen, en die wegen was ingeslagen, welke hem nu in den ouderdom van 26 jaren tot eenen schandelyken dood hadden gebragt.

Ten slotte van Westwood's aanspraak werden de gevangene uit het Hof gebragt onder vele betuigingen van ongeduld door de meer verharde onder hen.

Daar al de gevangenen, tegen welke verklaringen waren bezworen als deelgenooten in de July moorden, niet begrepen waren onder de veertien reeds teregtgesteld, zoo werden nu vier andere opgebragt wegens het vermoorden van de wacht aan de kalkbrandery's hut op dienzelfden morgen, en alle werden overtuigd. Zes andere werden teregtgesteld wegens het hulp verleenen en toezien, maar werden van de hoofd misdaad niet overtuigd.

De achtste dag na het uitspreken van het vonnis werd bepaald, waarop deze twaalf personen hunne straf zouden ondergaan. Intusschen schreef de Regter een brief aan de leden van het Hof, hen vragende, of zy eenige reden zagen, om alle dan wel eenige van de gevangene een respyt te verleenen, maar noch de toedragt van deze zaak, noch eene naauwkeurige herziening van de vroegere loopbaan der gevangene, volgens de policie aanteekeningen, schenen eenige bemoeijenis met den loop des geregts te regtvaardigen.

Op den 13 Oct. werden de gevangene op de plaats stipt bewaakt in de Kazernen, eene wacht van 150 man was in de wapenen, en in de nabyheid van het gevangenhuis. Te 8 uren a.m., beklommen zes der veroordeelden den galg en ondergingen gelyktydig hunne straf; en te 10 uren, dienzelfden morgen, werden de overige zes gehangen.

Een verschrikkelyk treurtooneel—en niet te vergeten door hen, die aanschouwers waren. Twaalf menschelyke wezens naar de eeuwigheid gezonden, binnen twee uren, om voor hunne misdaad te boeten.

Vier menschen werden op den 1 July vermoord. De wet liet 13 voor die misdaad boeten. Drie en twintig werden op verschillende punten wegens deelneming teregtgesteld. Van deze werden drie vrygesproken, dertien ondergingen straf, en de overige zeven moesten overblyven wegens verschillende soorten van straf te Norfolk Eiland, waar zy in de bitterste hopeloosheid byna om dat ontslag mogen zuchten, welke de dood heeft toegebragt aan hunne makkers in misdaad.

De crimineele commissie vervolgde hare zitting voor de teregtstelling van gevangene tot den 27 October, wanneer dezelve opbrak, en adjourneerde by tusschenpozingen van veertien dagen, tot dat een schip aankwam, om den Regter weder naar Hobart Town te brengen.

Het getal van teregtgestelde gevangenen onder deze Commissie was tusschen de 30 en 40: van dezen ondergingen veertien de doodstraf, terwyl in verscheiden andere gevallen de dood was aangeteekend.

De post van beul wordt te Norfolk Eiland door een vrywilliger uit de gevangene uitgeoefend. In dit geval waren er, geloof ik, meer dan twintig candidaten voor dien post. Een der twee gekozen individuen meldde in zyn geschreven aanzoek, dat hy, een befaamde misdadiger geweest zynde, en nu diep berouw gevoelende over zyn vorig wangedrag, hoopte *zyn karakter te verbeteren door het Gouvernement by deze gelegenheid getrouw te dienen!*

GETROUWD.

In de Luthersche Kerk, Kaapstad, op Maandag den 28 *January (wegens ziekelyke omstandigheden van den Wel-Eerw. Heer* J. M. K. van Staveren, v.d.m.) *door den Wel-Eerw. Heer* J. Spyker, v. d. m.

De Heer Johan Steinbach, met Mejufvrouw Heligonda Hendrica Aspeling, Wed. wylen den Hr. Johan Hendrik Vos.

Op Woensdag den 30 *January.*

De heer Frans Nicolaw Vogt, met Jongejufv. Marie Wilhelmine Stahl.

THE ZUID-AFRIKAAN.

CAPE TOWN, FEBRUARY 18, 1850.

THE victory (as we stated in our last) has been achieved, and we may now proclaim to the civilized world that the colonists of Southern Africa again breathe the pure air of free-born British subjects! The victory has been achieved, and the poor, the powerless, the despised colonists of the Cape have shown to the British Colonial empire and to the world, that "unity *is* power," and that by the power which that unity afforded they have rendered abortive the destructive and unmerciful designs of the tyrant! The victory has been achieved by the unanimous voice of the people—by carrying out the measures upon which they had resolved—by compelling the Cape Government to become its own baker and butcher! It has been achieved, not by the force of arms, but by that simple but formidable weapon of self-defence called the Pledge! The victory, finally, has been achieved by the grace of God, who heard our prayers and supplications, who saw our distress, who directed our efforts, and to whom, alone, therefore, are we indebted for our salvation.

Many and serious have been the sacrifices incurred by individuals, we must admit, and we should not forget them now; but the community at large have also had to sustain their share of the burden, and it would therefore be wrong did we single out any one in particular upon whom to shower our praises.—Those who were engaged in battle, and those who were present, but whose services were not required, have an equal share in the victory and in the spoils. But suppose we were inclined to pass encomiums, who, we ask, would have the first claim to the laurel wreath? Would it be Earl GREY? Nay, not even after he has been overthrown and compelled to break down his idol-god in obedience to the popular will; nay, he fully merits our contempt for the subterfuges and aspersions upon our character which adorn the very document of our relief, because therein he endeavours to excuse himself at the cost of Sir HARRY SMITH. Would it be the latter? He certainly did as much as he thought he could,—he refused to land the Convicts, and it is possible that to this we owe it that the men by the *Neptune* at least are not now dispersed throughout the Colony. But how much did it not cost the people to induce him to make this concession? And who can ever forget the many insults offered to our best men and to the community at large? Willingly will we allow "bygones to be bygones"—we are disposed to forgive even, as in charity bound, but the laurel we retain. Is it the press, perhaps? Pity that we cannot say, the entire press of the Colony, for it grieves us to think that an insignificant portion of it has shown itself to be unworthy of the people's confidence.—but is it the press, we ask? Reader, judge for yourself!

Although it may seem to betray a desire to trumpet our own praises,—which presumption however we deny—we do say that the press has done its duty nobly,—that, supported by individual efforts, it has brought about that complete organization which has crushed the power of the oppressor, and led to the achievement of that bloodless and unparalleled victory, to celebrate which our city will ere long be generally illuminated! But shall the press alone receive our eulogies? What is the value of a press, unless it be supported by the people? What did it express, throughout the late critical struggle, but the sentiments of the people? It was but the honored instrument in the hands of the latter, and if the instrument be deserving of praise for the faithful performance of its duty, surely those whose will regulated its movements, are preeminently entitled to whatever credit may be taken, and taking this view of the matter, we do not hesitate to say, that, under God, the people, as a body, and the people alone, are deserving of eulogy!

The Convicts are going! *Military* Convicts—the worst of all Convicts, however small in number—we reject as decidedly as we do any other description, and these therefore, it is quite certain, will never tread our shores. The order in Council also, it is but just to presume, has already been revoked by her Majesty. Only one point now remains to be gained, and that is an Act of Parliament expressly excluding the Cape from hereafter again being exposed to the whims of any Colonial Minister, and there is no doubt that this also will ere long be conceded.

Thus, then, the Colonists have obtained a complete victory, and, satisfied of having done what they owed to their God, to their country, to themselves, to their offspring, and to posterity, they may now in safety resume their ordinary avocations and re-establish that intercourse between the Government and themselves, the suspension of which was the inevitable result of a ministerial attempt, never, we hope, to be repeated.

As, owing to inevitable delay, the *Neptune* could not leave so soon as expected, the illumination has been put off till further notice.

On the suggestion of Sir HARRY SMITH, the subscriptions originally intended for the purchase of some luxuries for the Convicts on their voyage, will be applied for the benefit of those amongst them who, on arriving at Van Diemen's Land, shall receive conditinal pardons for past good conduct.

Those who may be disposed to contribute towards this object, are requested to place their donations in the hands of the Treasurer, R. P. Solomon, Esq. A list for that purpose is also lying at our office.

The dinner for the members of the Anti-Convict Association will be announced hereafter. Subscription lists are lying at our office and elsewhere.

The following is a copy of a placard issued on Saturday evening:—

"To afford Christians of all denominations an opportunity of meeting together as soon as possible to pour out their hearts in thanksgiving to God for his great mercy vouch-safed to this land, meetings will be held for that purpose in the S. A. Missionary Chapel, Loug-street, on Monday and Tuesday evenings next, the 18th and 19th instant. The services will be conducted on Monday evening in Dutch, and on Tuesday evening in English, and will commence at 7 o'clock precisely."

Amongst the various reasons assigned for the many Cabinet Councils recently held, the *Spectator* of the 8th December contains the following conjecture, viz: "that Earl Grey—ruler of rebellious colonies that thwart all his crotchets, and master of Mr. Hawes who is not rebellious and thwarts none of his crotchets—finds his position to have become very irksome, and that he is desirous of retiring; in which his colleagues are not reluctant to indulge him."

(Communicated.)

The following address from the inhabitants of Rondebosch, was presented to his Excellency the Governor at Westbrook, on Friday the 15th inst., to which he was pleased immediately to give the annexed reply:—

Rondebosch, February 14, 1850.

To His Excellency Sir Henry G. W SMITH, Bt., G.C.B., Governor, and Commander-in-Chief of the Cape of Good Hope, &c. &c. &c

Sir,—We the undersigned inhabitants of the village of Rondebosch take the earliest opportunity of congratulating your Excellency upon the good tidings received by the "Glentanner."

As your Excellency has always evinced so deep an interest in the welfare of the Colony, we feel assured that it must be gratifying to your Excellency to know that it has pleased her gracious Majesty, through your instrumentality and representations on behalf of the people of this colony, to determine to rescind the Order in Council making this Colony a Penal Settlement, and to direct the removal of the Convicts on board the *Neptune*.

We beg leave, through your Excellency, to declare our unalterable loyalty, respect, and attachment towards Her Majesty's person and government.

We feel deeply sensible that your Excellency's conduct in the very trying and anxious position in which you have been placed, demands our grateful acknowledgements; and we cannot doubt that it will be duly appreciated by the inhabitants of this Colony, for whom you have endured so much.

In the hope that your Excellency will long remain Governor; and that you and your amiable Lady, well continue to reside amongst us.

We have the honor to be, with much respect,
Your Excellency's faithful
and obedient Servants,

J B Ebden, J Fry, Alfred Duprat, J W. Ebden, Charles Pillans, Alfred Ebden, C B Dryer, W G Anderson, W Town, Thos Jones, P A Barchfield, W Upjohn, Sam Randal, Ben Stone, James Gee, Alex Croll, Rich Clarence, R H Clarence, T Spengler, A S Robertson, J & W Fell, J Butler, Sen., Jno. Dyason, J Jurgens, H Butler, Henry Cloete, Hamilton Ross, W Hawkins, J Stein, R J Jones, T G Martin, J H Butler, J Letterstedt, Wm Hare, A de Smidt, John Lander, J H Parker, R Cozens, H Parker, J Pybus, P M Murant, L Balne, J Moshap, J H Hamman, R D Jones, G N Ebden, John Reed, James Thomson, E Butler, F Porter, R Rogerson, H Reed, P G van der Byl, E Landsberg, Edw. Holl.

These signatures were obtained within a few hours, and it is understood that there are still several residents of Rondebosch, to whom there was no time to apply, anxious to sign it.

Westbrook, 15th February, 1850.

To the Gentlemen of Rondebosch.

GENTLEMEN,—I have the pleasure to acknowledge the receipt of your address, expressive of your loyalty, respect, and attachment to Her Majesty's person and Government—a sentiment all must participate in, upon the observance of the readiness of our Sovereign and our Queen's Ministers, to meet the constitutionally advanced wishes of Her Majesty's Subjects.

For the expression of your acknowledgements of any act of mine, I can only say, I feel myself so identified with this Colony, that its interests are my own.

I have the honor to be, Gentlemen,
Your obedient humble Servant,
H. G. SMITH.

SUPREME COURT, TUESDAY, FEB. 12, 1850.

John van Ryneveld, Esq., v. Richard Fryer, Esq.

This was an action of libel, and the publication complained of was a memorial to Government, purporting to come from several farmers in the Hantam, and which was transmitted to this paper by Mr. Fryer, and published in our number of the 24th September 1849.

To the declaration of the Plaintiff, the Defendant pleaded the general issue, and a special plea of want of malice.

When the case was called on, Mr. Advocate Brand for the defendant rose and said, "Owing to the great distance at which our client resides from Cape Town, my learned friend, Mr. Ebden, and myself, had no opportunity of conferring with him till yesterday. We find that Mr. Fryer disavows entirely any malice or ill will towards Mr. Ryneveld, or desire to do him injury. Indeed, when some time since, Doctor Tancred wrote rather severely against Mr. Van Ryneveld Mr Fryer took up his pen in his defence.

Under these circumstances, my client now, as at all former times, entirely disclaims all malice or ill feeling towards the plaintiff, nor did he when he sent the memorial in question for publication in the *Zuid Afrikaan*, consider that the memorial imputed personal or official corruption, or dishonour, and he does not hesitate to say that, in differing occasionally from the acts of the plaintiff in his public capacity,—he never intended to asperse his personal character, or to convey the idea that he did not mean to act from upright and conscientious motives. Should this explanation prove satisfactory to the plaintiff, the defendant will be prepared to pay the costs of the plaintiff, as between attorney and client.

The Attorney General said I have heard with pleasure, but without surprise, the declaration made by my learned friend, upon the authority of his client Mr. Fryer. For my own part, I am at a loss to imagine how any one could read this memorial as not conveying serious charges of official and personal misconduct. I was prepared to have traced and commented upon the probable causes of Mr. Fryer's ill will. But I am willing, as my client is willing, to let by-gones be by-gones. My client, but for the nature of his division, extensive as a principality, and occupied in great part, by simple farmers easily misled, might not have felt called on to take this action. In his own immediate neighbourhood, where a residence of five and twenty years has made him sufficiently known, calumny could do him no harm. Money was never his object. He now returns to his division with this public testimony to his unimpeached and unimpeachable integrity, and my client feels that if he refused so ample an apology, accompanied by payment of his full costs as between attorney and client, he might seem to press the case for severe or vindictive purposes.

Mr. Brand added that Mr. Fryer had in fact no concern whatever with the preparation of the memorial in question, and had merely been requested to forward it.

The Chief Justice expressed his pleasure at the result of the case. He had known his friend Mr. Ryneveld ever since he arrived in the Colony and had always regarded him as a man of scrupulous honor. His Lordship considered that Mr Ryneveld had been bound to bring this action in order to give Mr. Fryer an opportunity of proving, if he could, the truth of the injurious aspersions contained in this memorial. Mr. Fryer had very properly disclaimed both the desire and the power to do so. Mr. Ryneveld therefore stood before the court and the public free from imputation, and the Attorney General was well founded in saying that for Mr. Ryneveld to press the matter further would have looked like vindictiveness. The conclusion to which the case had come was, in his mind, very satisfactory.

Mr. Justice Menzies and Mr. Justice Musgrave expressed similar sentiments,—stating that they regarded the action as one which the nature of the publication rendered necessary, but one which, after the explanation given, it was very proper not to press.

Judgment, by consent, for the plaintiff for costs as between attorney and client.

THE CASE OF Mr. J. GLÆSER.

With reference to the above case, we have been requested to publish the following documents:—

I, do hereby declare, that on the 24th December last, I purchased from Mr. John Glæser 37 oxen, at £4 each, and 400 sheep, at Rds. 5 2 4 each, on his farm behind the Witzenberg, under the condition that the said oxen and sheep, were to be offered to Messrs. Morkel & De Villiers,* in order to obtain a better price, if possible;—and I further declare, that up to the date above mentioned, Mr. J. Glæser was a perfect stranger to me, as I had never seen him before to my knowledge, and am perfectly certain that Mr. Glæser did not know me at the time we first met. This I am ready to testify on oath if required.

(Signed) F. ARMSTRONG.

Cape Town, 23rd January 1850.

I, the undersigned, do hereby declare, that on the 24th December last a person named Armstrong bought of me 37 oxen and 400 sheep, on condition that the same should be offered to Messrs. Morkel & De Villiers, in order to obtain a better price, if possible. Further—that I never before saw Armstrong and he was an entire stranger to me. Lastly, I declare that I did not receive nor have to receive from said Armstrong more than £4 for each ox and Rds. 5 2 4 for each sheep.

(Signed) JOHN C. GLÆSER.

Worcester, Jan. 26, 1850.

I, the Undersigned, residing on the farm of Mr. John Glæser, behind Witzenberg, district of Tulbagh, declare, that on the 24th December last, a certain person named Armstrong bought here on the farm from Mr. J. Glæser 400 sheep and 37 oxen;—that said Armstrong said on that occasion that he was a butcher at Wynberg, and that he was a complete stranger to me. This I declare to be the truth.

(Signed) W. C. VERSTER.

Witzenberg, Jan. 25, 1850.

(Extract of a letter dated Witzenberg, Jan. 25, 1850.)

"I very much regret that Armstrong should have so deceived you. I have also asked whether he did not purchase for the Government, when he told me that he was himself opposed to the introduction of Convicts. This I can at all times verify on oath."

(Signed) W. C. VERSTER.

Mr. J. Glæser, Worcester.

We the undersigned, Alexander Selaca, Carolus Samson, and Klaas David hereby declare, that we were in the service of Mr. John Glæser on the 24th December last, when a person unknown to us, purchased behind Witzenberg from said Mr. Glæser 37 oxen and 400 sheep; that said person represented himself to be a butcher, and whilst picking the same more than once declared in the presence of yourself, Verster and others, that if the sheep turned out well, he would also take the remainder;—that from Tulbagh to Hardekraaltje we were under his direction; that on the day after our arrival there, Mr. Glæser came to us with Messrs. Morkel and Redelinghuys at Hardekraaltje, to inspect the cattle, and on his departure from thence with them he ordered us to deliver the cattle there to the person who bought them behind Witzenberg, and that we should return home;—that said person afterwards came to us and requested us to assist him to take the cattle to Vaalfontein, as it was in our way home, for which he would reward us, which he did; that at Vaalfontein he again requested us to take them to Hottentots Holland, where an Englishman came to us to take the cattle further on;—that we then delivered the cattle to the same person who purchased them behind Witzenberg.

(Signed) Mark X of KLAAS DAVID,
" X of ALEXANDER SELACA.
" X of CAROLUS SAMSON.

Signed in presence of
STEPH. NAUDE, Sr.
C. J DU PLESSIS.
Worcester, January 26, 1850.

CONVICTISM SENT HOME.

What to do with our convicts, is a question which cannot be postponed much longer; nay, it presses already. Most of our Colonies in any way suited to receive convicts have refused; no statesman, we presume, would be mad enough to send them to North America. Western Australia, it is said, consents by her representatives in this country; but we have yet to hear whether the people in the colony will be so well pleased. And even if the handful of people in this poor dependency should receive convicts for the sake of contracts with Government, there cannot be the slightest expectation that convictism will work any better in Western Australia than it has worked in Eastern Australia or Van Diemen's Land. Already we see that the convicts recently introduced into New South Wales are reviving the shocking crimes which brought about the discontinuance of transportation; and as Western Australia is in all respects feebler than the other colonies of the Island-continent, it is to be presumed that it will experience still more difficulty in keeping the criminal emigrants in order. Of course they will wander away into the bush, where many will happily die; others will live to scourge the greedy colonists that consented to receive them, and others will find their way to South Australia, where there is something to steal.

The bribe which Lord Grey throws out, avowedly "to conciliate" the colonists, fails not only through its barefaced purpose, but through its utter worthlessness. He proposes to spend a Parliamentary grant in sending an equal number of "free emigrants" "to those colonies which consent to receive convicts from this country"; a bribe which would not be sufficient to purchase consent even if it were genuine. But it is not genuine. The free emigrants are to consist of four classes,—the wives and families of male convicts; Chelsea pensioners, sent out in guard of the convicts; the wives and families of said pensioners; "girls properly selected from the workhouses in different parts of the kingdom." The last is nearly the worst class that can be chosen. Our poor law is in a great degree a penal law, and the workhouse is a sort of lax prison for offenders against that penal law; the girls are for the most part daughters of professed paupers, and therefore ill organized, diseased, and incorrigibly depraved; or they are young persons who have sunk into their abject condition through early corruption; and experience confirms the anticipation of their conduct—they are the most demoralized, refractory, and unmanageable class in emigrant-ships. Such are Lord Grey's "free emigrants": it is only "if there should not be a sufficient number of emigrants under the foregoing descriptions to employ the whole of the grant," that "the balance will be expended in sending emigrants under the same rules as those established for the Colonial land-funds," that is, the class commonly and correctly called "free emigrants." What Lord Grey so calls is nothing more than the camp-following of convictism. Is it not humiliating to see an English nobleman put his name to language so transparently disingenuous?

This bribe, then, must fail with all intelligent colonies; all that have refused convicts are as likely to repel the families, guards, and vice-companions of convicts. In Western Australia the opprobrious system will soon become intolerable; and then, even if we do not lose some of our colonies, as divers economical politicans wish, we shall be obliged to provide for our convicts at home.

Why need we be so alarmed at that prospect? It does not follow that we must be overrun with "forcats," that is, the progeny of the bad system which exists in *France*. Other countries are without colonies, and have to provide for their own criminals at home—Prussia, for example, and all the German states. Are we so much more vicious that Prussia, that we should be alarmed at the prospect of being placed in her circumstances with respect to criminal prisoners?

It must be remembered that convictism is not an old institution amongst us, nor is its origin very venerable. Traces of it may perhaps be found in the age of Judge Jeffreys, when it was thought prudent to commute the wholesale capital sentences of the Bloody Assizes to banishment to the Plantations; but, as we understand it, convictism is only about seventy years old. Nor are the motives to the solicitude for maintaining Colonial transportation altogether respectable; among the strongest, though it is not avowed, is the desire of the country gentlemen to keep down the county-rates To that end, they desire to throw the cost of their prisoners on the Consolidated Fund, the responsibility on the State; to that end, they, as legislators and as magistrates, encourage such constructions of fact and law as make offences subject to transportation rather than imprisonment. Transportation has helped the country gentlemen to break down one of our old Saxon institutions, which made the hundred answerable for its trespassers; and to a proportionate extent it has destroyed the motive to the diligent prevention of crime. Formerly, if a district were kept free from crime, it reaped the reward in its immunity from the financial and other consequences of crime; if it were fertile in crime, it was fined for its negligence by the consequent expense. That motive we have allowed the gentry, the owners of the land, to evade; we have allowed the landlord or tenant to cast upon the State the keeping of his poacher, his rick-burner, his starving turnip-stealer; nay, under Lord Grey's bribe to Convict Colonies, we are to send out the pauper. Bad farming and harsh or negligent landlordism make pauperism, turnip-stealing, rick-burning, and poaching; but as the consequences fall upon the state, we release the landlord from the motive to amend, Abolish Colonial transportation, and you only throw back the responsibility where it lay of old, and revive the motives to a more economical system of parish ethics and polity than that which creates convict emigration and parish-pauper emigration—the two most costly, wasteful, and mischievous kinds of emigration, that you can devise.

We do not deny that the combined resources of the State may be beneficially employed to aid the local magistrate in devising plans for the disposal of his convict prisoners; but in order to be prepared with a better system on the cessation of the present, it would be necessary to confront the question at once, and at once to deal with it candidly, diligently, and effectively. It would not even be necessary for keeping up local responsibility to keep up also literally local imprisonment; it would be as easy for parishes or counties to combine in providing for moral lunatics as they do for lunatics in the ordinary sense of the term. Nor does it follow that the country should be overrun with "forcats," that is the worst order of released convicts. We do not use to confine lunatics for a fixed term of years, but for so long as they continue to be mischievous. These are among the points which have to be considered—and really considered, not merely mentioned. But in truth, no time should be lost, for virtually Colonial transportation is at an end.—*Spectator, Dec.* 8.

Queen Adelaide had been so long ill, that as the announcement of her death crept abroad on Sunday, it was received without surprise; yet few public events of the kind have caused so genuine a feeling of regret. The subjects of the once Tory Duke of Clarence experienced a novel sensation in regret for a King, although he had rather reversed the first agreeable impression of his unexpected Liberalism; but the people had learned to like his hearty qualities. In like manner, his widow is regretted as a personal friend.

Some peculiarities mark the present occasion. There is to be no lying in state; an omission for which the reasons alleged do not seem fully to account. Another peculiarity is, that the funeral is to be at midday instead of midnight: a third, that the body is not to be embalmed, Queen Adelaide having so requested. Did her pious humility refuse the pomp bestowed on lifeless clay? or did she object to the interference with the natural laws by which flesh returns to earth? It would be interesting to know the true reason.

A general mourning is ordered, but its duration is not fixed. The trades that deal in mourning will feel the impulse; those that deal in the gay costume of Christmas festivities will have their turn of profit by and by. In all these matters a very laudable considerateness for the general convenience is to be noted of late years. It is fortunate for a court when its forms are not felt as irksome or detrimental to the public.—*Spectator.*

AUSTRALIA.

The accounts from Transylvania are dismal. Since the surrender of Nilagos, the Wallacks have actually murdered a tenth of the Hungarian nobility in Transylvania; and on the strength of their exploits, have sent a deputation to Vienna to claim a separate nationality.

Executions continue. A promised "reduction of the army" applies only to the Landwehr, which can be called out again on the shortest notice. Vast military stores are collected; the Hungarian and Italian regiments are to be increased by a battallion each. Thus the army, which amounts to 650,000 men, will be, in fact augmented.

Paul Nyazy, who acted as President during Kossuth's absence with the army, has been brought from Arad to Pesth: there is little hope of his escaping the extreme punishment, as he was one of the most able and eloquent members of the Hungarian Diet, and a devoted adherent of Kossuth. Professor Balasea, the medical attendant of Count Louis Batthyany, is still in prison. General Damianitch, the brave commandant of Arad, who surrendered on the assurance of Russia, has been hanged at Arad. He was a Hungarian serf, and one of the ablest of the Hungarian journalists. *Spectator.*

TURKEY.

A correspondent of the *Daily News* gives a spirited account of the journey of Kossuth and his band from Widdin Schumla. The ill-treatment of the Hungarians seemed to be entirely at an end; and the hospitality, always intended by the Sultan, was worthily carried out. Presents were distributed to all, general and soldiers, and every honour paid to the refugees. The Poles, Italians, and Hungarians, marched in distinct bodies; having been previously reviewed and addressed by Kossuth. Excellent discipline had been maintained. Nothing could exceed the good-will of the Mahomedan population on their way: the very women rushed in crowds to see the renowned Magyars and the "great Kossuth," pass by Bem (or Mourad Pacha) and the other converts to Islamism, 698 in all, were also escorted with great honour from Widdin. Kossuth visited them, and took an affectionate and grateful farewell.

The *Augsburg Gazette* has a letter from Constantinople, dated the 17th November, affirming that the Porte consents to the demands of Russia, to send away from Turkey all the refugees, except those who have embraced the Moslem faith. Austria, it is said, consents to the refugees' being sent into the interior and kept under surveillance.

From Paris, by way of Vienna and Trieste, we learn that the British fleet has withdrawn from the Dardanelles, and has cast anchor near Giannizzai. The Ambassadors of Russia and Austria have resumed their ordinary relations with the Porte.—*Spectator, December* 8.

LONDON AGENCY.

"How silly to spend money to sustain an agent in London: he cannot serve the colonists: he will neither be able to influence members of parliament nor be permitted access to her Majesty's ministers." Such were the sentiments expressed by a high local authority sometime ago, when he attempted to dissuade his auditors from subscribing to the fund. Do facts justify the language? Are we to attribute such diatribes to ignorance or fear? The Tasmanian agent has been honored by repeated interviews with secretaries and under secretaries of state: he is in close communication with some of the most distinguished senators. They appreciate his worth, invite his aid, and cultivate his acquaintance. He was the first to detect that blunder in the bill which would have annihilated the "bonding system" in the Australian colonies; and while it would have shorn the customs department of its fair proportions, it would also have proved injurious to commerce, and limited mercantile operations. It is an incalculable advantage to be able to deposit spirits, tobacco, and other articles subject to high duties in the Queen's custody until required for consumption. If traders had to pay heavy imposts immediately upon landing, their operations would be narrowed to a small circle, while the price of the articles would be vastly augmented to the consumer. In this instance Mr. Jackson has shown himself to be as sound a lawyer as he is a shrewd politician. Mr. Serjeant Merivale has given his opinion that Mr. Jackson's view was correct, and the tariff project has been abandoned by Lord Grey. We have no space to recapitulate the instances in which Mr. Jackson's representations to the colonial office have been successful; but Sir William Denison, who sneered at the possible utility of an agent, will not be apt to forget one: the reduction of the lieutenant-governor's salary. It was a "mistake," said Mr. Hawes; but had not Mr. Jackson been on the spot, and promptly remonstrated, the "error" would have become a palpable fact, and the colonists must have found four thousand per annum for a ruler instead of two. The local seer's prediction respecting the agent's access to men in power is signally refuted by the memorandum we publish to-day. Mr. Jackson did not solicit the interview referred to: Earl Grey sent for him, and freely discussed those topics interesting to Australian colonists with the agent; and while Sir William Denison's crotchets he terms constitutional, have been coolly acknowledged and entirely disregarded, Mr. Jackson's recommendations have been warmly welcomed and promptly adopted. Every arrival from England adds to the mass of evidence that Mr. Jackson's services are to this colony invaluable.—*Launceston Examiner, Oct.* 27.

THE BILL.

Accustomed to endure disappointment, the colonists will not sink under the news last received. The bill for the better government of the Australian colonies has been withdrawn, and twelve month's unmerciful exaction is their certain doom. It may be consolatory to remember that their case is well known in England: that colonial reform is the second question of the day: that their agent is alert and efficient, and that the sympathies of influential senators are on their side: Still there is enough to discourage. Produce cannot be disposed of to advantage: commerce is paralyzed by excessive imposts: convicts are still poured in upon society, and a crisis is dreaded which will disarrange schemes that may appear promising. The time has not arrived to enact in practice a non-importation law, and thus to reduce the income of government lavishly expended for imperial purposes, or spent uselessly in the reward of over-paid or unnecessary functionaries. But the moment has come when it is prudent if not essential in the colonists, to husband their resources—to economise their means, and not to purchase an article yielding duty they can dispense with, and of those deemed necessary, as little as possible. The general observance of such a rule would be attended with personal benefit, and at the same time serve a patriotic purpose.

It is useless to speculate on the probabilities of the bill passing next session. Parliament, though only prorogued till October, is not likely to meet till February, 1850, and the measure is liable to all the vicissitudes which a chapter of accidents displays. A general European war would engross the whole attention of legislators, and the bill would be forgotten. If resolute enough, the people in this hemisphere might, however, profit by the indifference and dislocation of society at home, and arrange constitutions for themselves. The Australian colonies are nearly as strong as the American when they cast off the yoke of Britain; and though, like the founders of the United States, they might prefer an honorable and equitable connection to independence, neglect and protracted oppression may leave them no choice. The settlements in this quarter of the world are not so isolated or remote from each other as the colonies on the continent of America in 1776, and the facilities of communication are far greater.

However painful to announce, it is proper the colonists should be informed they are now entering a perilous scene, and that if incautious, it is possible they may be overthrown in the struggle They cannot sustain the enormous expenditure occasioned by the present system of government. To meet its demands the income of the settlers has long been inadequate, and instead of augmenting their capital, it has been diminished. Property has been depreciated in value, rents have been lowered, and profits fallen. The retrograde movement protracted must terminate in ruin. Irretrievable ruin and blank despair—only one practical remedy remains. By contributing as little as possible to the revenue *indirectly*, and by resisting, should it be attempted, what is unconstitutional—*direct* taxation, the whole sham will crumble to dust. It is for the colonists individually to consider with serious attention their deplorable condition, and to act in the spirit of resolution and self-denial which circumstances demand.—*Launceston Examiner, Nov.* 10

LONDON CORRESPONDENCE.

SIR,—Since addressing to you my letter of the 12th, I have been much gratified with the perusal of the following passage in a minute, read by lieutenant-governor Sir William Denison, on the occasion of opening the legislative council in Van Diemen's Land, on the 12th of September last:—

"I may, however, mention the substance of the recommendation which I am prepared to make to her Majesty's government, with the view of enabling Van Diemen's Land to derive, in common with the other Australian colonies, the utmost benefit from the immigration of convicts. I have submitted that, as the deficiency of labor is very great in New South Wales, and wages in consequence very high, *it would be in every way better to send all the convicts to that colony*, where they have notified their willingness to receive them, *than to throw them into a market which, like that of this colony, is for the present sufficiently supplied.* I have stated, with reference to the proposal, that a portion of a land fund should be appropriated to defray the cost of the passage to this colony of free emigrants, that such an appropriation would be unwise, inasmuch as free emigrants will not stay in this colony as long as higher wages and greater advantages are held out to them in New South Wales, and, therefore, that we should be, in fact, defraying the cost of emigration to New South Wales, by paying the passage-money of emigrants to this colony. I have pointed out to Earl Grey the necessity of looking upon the Australian colonies as one great whole, more especially with reference to the supply of labor required to enable them to develop their resources.

"Should her Majesty's government be disposed to adopt the suggestions which I have made, I trust that we shall never again witness a state of things in which one of these colonies may have at its disposal a superfluous amount of labor, of which the others are in great want, and which yet they have it not in their power to procure."

I gladly recognise in these passages the influences of what I conceive to be sound views; such as stand in favourable contrast to those urged by Sir William Denison in his despatch of 10th July, 1847; to which, I believe, I am not wrong in attributing the revival of transportation to Van Diemen's Land.

Now, Sir William Denison would leave the colonies to a spontaneous self-adjustment of their "labor markets;" sending the convicts to that part where they are needed, and where, it appears, the people would willingly receive them; instead of sending them to a limited insular area, where they only drive away free labourers. Sir William Denison, in his despatch of July, 1847, reasoned on the advantages of cheap convict labor, in attracting the wealthy and well educated to settle in Van Diemen's Land; and remarked, that "were the price of labor so much lower in this colony than in those adjoining, that a constant stream would set from hence to them, as at present, it would have the effect of supplying their wants and of relieving this colony from a large portion of their worst men." In my letter of the 19th May last year, I submitted to Lord Grey that the only certain effect would be driving out the best workmen who were free. I think I may congratulate myself that Sir William Denison now coincides with these opinions. He goes to the extent that even yet there is no room for free people, who, if sent to Van Diemen's Land, would only go there in transit to the other colonies. Were additional reasons wanting to enforce my prayers not to send another convict to Van Diemen's Land, they would be abundantly found in Sir William Denison's minute.

I have, &c.
J. A. JACKSON.

B. Hawes, Esq, M. P.

*** *Mr. Hawes, the Under Secretary for the colonies, in his reply, dated the 17th March, to the preceding letters, observes as follows:—*

"Lord Grey directs me to express his sense of the very temperate and considerate manner in which you have urged the claim of the colony of Van Diemen's Land to be relieved from the necessity of receiving any more convicts. Lord Grey further directs me to assure you that the subject shall receive the most serious consideration of her Majesty's government, with an earnest desire to meet the wish which you express on behalf of the colonists, for the discontinuance of the importation of convicts into Van Diemen's Land; so far as may be practicable, adverting to the great difficulties with which the subject is beset."—*Launceston Examiner.*

In a correspondence between Mr. Under-Secretary Hawes and Mr. J. A. Jackson, the London agent for Van Diemen's Land, the latter had been informed that in the schedule appended to the proposed Act for the new constitution, the salary of the Lieutenant-Governor of Van Diemen's Land had been fixed at £4000 by mistake. It was intended to fix it at the same rate as the salaries of the Lieutenant-Governors of South Australia and Victoria—£2000 per annum.

Popular indignation having been greatly raised by a proposed grant of £2000 for an episcopal palace, the proposition had been abandoned. It would appear that Bishop Nixon, not satisfied with salary and allowances exceeding £1900 a year, was exceedingly desirous of the grant. The issue of the affair has caused the best friends of the prelate to lament that it was ever agitated.—*South Australian Register, November,* 23.

GOVERNMENT NOTICE.

Colonial Office, Cape of Good Hope,
January 29, 1850.

With reference to the 6th paragraph of the Government Notice of the 23rd instant, promulgating a new arrangement of the salaries and duties of Clerks employed under this Government His Excellency the Governor directs it to be notified that he has been pleased to appoint the Honourable the Auditor-General, the Master of the Supreme Court, and the Superintendent-General of Education, to constitute the Board for the examination of persons desirous of entering the Civil Service of the colony: and a copy of the instructions addressed, this day, to those officers is annexed to this Notice, for general information.

2. Persons who are desirous of entering the service as Clerks are therefore requested to send in their names to this Office without delay, in order that they may at once undergo the examination, and that a list of qualified candidates may be framed, from which His Excellency will select those individuals of whose qualifications he may have received the most favourable report from the examiners, to fill vacancies as they occur.

3. The nature of the examination to which a candidate for employment as a Clerk will be subjected is indicated in the

---

* *Note.*—From a letter of Messrs. Morkel & De Villiers' dated 4th December 1849, it appears that a correspondence between themselves and Mr. Glæser had commenced relative to the sale and purchase of cattle.

6th paragraph of the Government Notice above quoted, and is identical with the third, or lowest, class of examination referred to in the subjoined letter. The qualifications to be ascertained by this examination are those which the Lords of the Treasury have decided to be sufficient for Clerks of the third class; which, it must be understood, includes the Clerks to the Resident Magistrates in the Country Districts.

4. All vacancies occurring in the higher classes, and in the Civil Commissioners offices, will be filled by the appointment of clerks from the lower classes, when they are found duly qualified; but as this may not always be the case, candidates for new employment, who may wish to qualify themselves for service in the higher classes, may do so by passing the higher classes of examination.

5. His Excellency will, however, always give the preference to third class clerks and Resident Magistrates' Clerks already in the service, provided they possess the requisite qualifications; and those clerks will be selected for appointment to vacancies in the superior classes, or in the Civil Commissioners' offices, if they undergo with credit the higher examinations, for which they will be at liberty to present themselves on application to this office.

6. With a view of benefiting the public service, and improving the prospects of clerks in the service, and thereby inducing a more highly educated class of persons to enter the government employment, his Excellency will also strongly recommend to the Secretary of State that all vacancies of Civil Commissioner Resident Magistrate, and Clerk of the Peace, be filled up in future by the promotion of clerks who may have shown themselves competent to discharge the duties of those several offices.

7. His Excellency has further directed that no candidate shall be admitted to a clerkship of the third class, or as Clerk to a Resident Magistrate, who is below the age of 18 years or above the age of 25.

By Command of his Excellency the Governor,
(Signed) JOHN MONTAGU, Sec. to Govt.

Colonial Office, Cape Town,
29th January, 1850.

The Honourable the Auditor-General,
The Master of the Supreme Court, and
The Superintendent-General of Education.

GENTLEMEN,—You are aware that for some time past the attention both of His Excellency the Governor and of Her Majesty's Government has been engaged in devising, under a higher grade of qualification, a more liberal system of remuneration to the Clerks employed in the Public Departments of this Government.

2. The Regulations which have been adopted, for the attainment of this end, are inserted in detail in the Government Notice of the 23d instant, which was published in the *Gazette* of the 24th.

3 Among other arrangements, it is therein provided that, in future, upon the nomination of an individual to a clerkship, the person so nominated is to be examined by a Board, consisting of certain Heads of Departments, appointed to ascertain the fitness of the individual for conducting the routine of clerical duty, which his proposed appointment may require him to discharge.

4. I am now instructed by His Excellency the Governor to state, that he has been pleased to constitute you a Board of Examiners for carrying this important Regulation into effect

5. In the Government Notice referred to, it is proposed that, for the purpose of ascertaining the fitness of the individual whom His Excellency may have nominated for the discharge of mere clerical duty, the examination be limited to a knowledge of the theory and practice of common arithmetic, including vulgar and decimal fractions, and the drafting of abstracts of official documents, to test the intelligence of the party, and to show that he is able to write and compose with facility and accuracy in the English language.

6. If the object of the Government were merely to satisfy itself that the young men thus entering its service are capable of discharging the clerical duties of its respective Departments, the course of examination here laid down would undoubtedly be an adequate test. But His Excellency is strongly of opinion that it would be far short of securing what he conceives to be of paramount interest to the Public Service, viz: a body of well-educated young men, prepared to serve in the lowest grade of office, provided a reasonable prospect is held out of advancement, eventually, to places of honor and trust, should their qualifications and acquirements, as well as their length of service, entitle them to a fair claim to consideration when such becomes vacant.

7. Considering, at the same time, the liberal and comprehensive system of education that has been for some time introduced into the colony at the public expense, and the facility of obtaining, on the most reasonable terms, instruction both in classics and sciences, by means of the first-class schools established in the principal towns and villages, His Excellency conceives that the Government is justly entitled to exact higher qualifications, even for clerkships, than the mere discharge of clerical duty would require.

8. Holding these views, and at the same time anxious to ensure to this body of Public Officers, by their qualifications as well as length of service, a fair claim to promotion, when such offices as those of Civil Commissioner, Resident Magistrate, or Clerk of the Peace become vacant, His Excellency desires me to communicate to you the following instructions for your guidance in conducting the examinations for which your Board has been appointed.

9. All Candidates for employment in the Public Service, whom His Excellency may require to qualify before your Board are to be divided into three classes.

10. The third or lowest class, in point of qualification, to consist of those who have qualified exclusively for clerical duty, by showing to the Board a competent knowledge of the theory and practice of the common rules of arithmetic, including vulgar and decimal fractions, and of English Grammar and Composition.

11. The second class to consist of those who, to the qualifications required of the third class, add a creditable knowledge of Geography and History, and some acquaintance with English Literature.

12. The first, or highest class, in point of qualification, to be formed of those who, in addition to the subject discussed by the constituting, the second and third classes, have also been examined by the Board in Classics, Mathematics, and the Elements of Physical Science.

13. The examinations will be conducted by the Board entirely in writing; and the papers drawn up by the several Candidates, filed in this Office, without correction or amendment, for the purpose of future reference if required.

14. The Questions and Exercises submitted to the Candidates must be solved by them without reference to Books, or any other means of information. In order to this, their answers must be drawn up in presence of some Member of the Board, or other confidential individual, whom they appoint, and no questions or copy of questions can be taken from the room during the examination of the Candidate, or any other person.

15. It will be for the Board to assign for each question or exercise a certain amount of time for preparing the answer.

I have the honor to be, Gentlemen,
Your most obedient and humble Servant,
(Signed) JOHN MONTAGU.

Card.

WM. MUTER V. S. has the honour to announce to the inhabitants of Cape Town and its Vicinity, that having completed his studies under the celebrated Dr. DICK, Professor of Veterinary Surgery, Edinburgh, and received his diploma, he is, now prepared after considerable experience in London, to give to the Cape of Good Hope the advantage of that experience.—Can be consulted daily at No. 58, Plein-street, between the hours of 10 and 12 A.M., and at Milburn Cottage, Claremont, between the hours of 5 and 7 P.M.

Dry Stinkwood and Yellowwood, Deals and Timber.

FOR Sale, good dry Stinkwood and one inch Yellowwood Planks, Deals and Timber, at reduced prices by PHILIP STIGANT.
54, Plein-street.

Fresh Butter.

THE Undersigned has received per *Gem*, from Port Natal, a quantity of Butter in small casks, suitable for Mauritius and St. Helena.

ERNST LANDSBERG.

A She Ass and young Jack Ass,

WILL be sold without Reserve, on SATURDAY, the 23rd instant, on the Parade, by Mr. J. G. STEYTLER.
February 16, 1850.

Anti-Convict Association.

At a Special Meeting of the Anti-Convict Association, held in the Town Hall, this day, Thursday, the 14th February, 1850, to consider what steps should be taken in consequence of the important intelligence received from England, by the *Glentanner*,

JOHN FAIRBAIRN, Esq., in the Chair.

It was—

Moved by T. Sutherland, Esq., Seconded by Mr. Advocate De Wet, and carried unanimously.

1.—That as it has this day been officially announced in the *Gazette*, by order of Her Majesty's Secretary of State for the Colonial Department, for the information of the inhabitants of the Cape, that the destination of the Convicts on board the *Neptune* has been changed from the Cape to Van Diemen's Land;—and that Her Majesty has been advised to revoke the Order in Council, by which the sending of convicts to the Cape was rendered legal;—and that the local Government is authorized to forward to Great Britain any Military Convicts that may arrive at the Cape, if there is likely to be opposition on the part of the inhabitants to receive them, which there is now and ever will be,—

It appears to this meeting that the immediate objects for which the Anti-Convict Association was formed have been gained; that the present safety of the colony has been secured, and its character vindicated, and that there is good ground to expect that its rights and liberties will be recognized and guaranteed against Ministerial aggressions, by Legislative enactments in the ensuing sessions of the Imperial Parliament.

Moved by the Rev. G. Morgan, Seconded by C. F. Juritz, Esq., and carried unanimously.

2.—That while the members of the Cape Town Association reverentially ascribe the deliverance of their country from degradation or ruin to the goodness of Divine Providence, so often visibly manifested in their behalf—They desire most affectionately to congratulate their fellow colonists in every district of this noble country, on the zeal, courage, firmness, and self-control, which they have manifested in defence of their natural and political rights, in circumstances of unprecedented difficulty, and which it has pleased the Almighty to crown with a complete and stainless triumph.

Moved by J. A. Merrington, Esq., Seconded by J. Mosenthal, Esq., and carried unanimously.

3.—That the destination of the convicts on board the Neptune being changed, the Order in Council of Sept. 1848 revoked, and the opposition of the colonists made conclusive against the admission of Military convicts, this Meeting is of opinion that the usual connection and intercourse with Government Departments may at once be resumed with or without contracts—never, it is most fervently hoped, to be again interrupted!

And that from this day the inhabitants do discontinue all their signs of mourning

Moved by O. M. Bergh, Esq., Seconded by D. J. De Jongh, Esq., and carried unanimously.

4.—That this Meeting learns with satisfaction that the determination of His Excellency Sir Harry Smith, not to permit the convicts on board the *Neptune* to land in this colony, until he received further instructions, has received Her Majesty's approval as it had previously received the approbation of the inhabitants.

Moved by Mr. Advocate Faure, Seconded by M. C. Vos, Sr., Esq., and carried unanimously.

5.—That this meeting does not think it necessary to offer any remarks on the offensive expressions used in reference to their proceedings by Earl Grey, in his last despatches, as they feel that they are wholly undeserved, and as they are fully prepared and resolved to follow the same course, should his Lordship or any of his successors in office ever threaten them with a similar insult or wrong.

Moved by R. P. Solomon, Esq., Seconded by E. Landsberg, Esq., and carried unanimously.

6.—That as heavy charges and liabilities have been incurred by individuals in Cape Town and Simon's Town, who nobly abandoned their contracts with convict-supporting departments,—the fines and other penalties for the breach of which have been and are still rigorously exacted,—the District Associations are earnestly requested to transmit whatever sums they may have collected for the purpose of meeting these liabilities, to the Treasurer in Cape Town, that all accounts may be finally adjusted with as little delay as possible.

Moved by O. J. Truter, Esq., Seconded by A. de Pass, Esq., and carried unanimously.

7. That as a usual and pleasing expression of public joy and gladness when such contests, as that in which the colonists have been so long engaged, have issued in a glorious triumph, it is recommended that a general illumination should take place on the inst.

Moved by Henry Sherman, Esq., Seconded by G. W. Prince, Esq., and carried unanimously.

8.—That the Members of the Cape Town Association, and such friends from the country as may favor them with their company, dine together on the instant, to celebrate one of the purest victories ever obtained by principle over power.

Moved by Hercules C. Jarvis, Esq., Seconded by O. J. Truter, Esq., and carried unanimously.

9.—That the following gentlemen be appointed a Committee, with power to add to their number, to carry out the resolutions passed this day, respecting the illumination and the public dinner.

Messrs. H. Sherman, O. J. Truter, R. H. Arderne, A. de Pass, H. C. Jarvis, and M. Mosenthal.

Moved by T. J. Mathew, Esq., Seconded by J. Dixie, Esq., and carried unanimously.

10.—That the Members now present do subscribe a sum of money for the purpose of providing some luxuries and comforts for the convicts on board the *Neptune*, to be forwarded to them prior to their departure from Simon's Bay.

Moved by O. M. Bergh, Esq., seconded by A. C. F. Lind, Esq., and carried unanimously.

11.—That the thanks of this Meeting are justly due to C. B. Adderley, Esq., M.P., for his noble defence on behalf of the colonists.

(Signed) JOHN FAIRBAIRN, Chairman.

The Illumination.

THE Committee having ascertained that the departure of the *Neptune*, has been *unavoidably* delayed for a day or two,

THE GENERAL ILLUMINATION,

it is proposed, will take place on the Evening of the day following the one of her departure, of which timely notice will be given.

By Order of the Committee,
J. SAUNDERS, Secretary.
Cape Town, 15th Feb. 1850.

THE DINNER.

THOSE Members of the Anti-Convict Association and their Friends from the Country, who intend to participate in the DINNER, are requested to send in their names to the Committee, at their Rooms, No. 2, Keizersgracht, or to the Commercial Exchange, the Banks, and Assurance Offices, where Lists lie for Signature, on or before TUESDAY NEXT, the 19th inst, at 10 o'Clock, in order to enable them to make the necessary arrangements.

By Order of the Committee,
J. SAUNDERS, Secretary.
Cape Town, 14th Feb, 1850.

For Sale.

A well-bred BULL, ten months old, out of one of the best Cows of Mr. G. MUNNIK, by the Bull of Mr P. VAN BREDA, Esq. If not disposed of previously, he will be sold at Mr. J. G. STEYTLER's Commission Sale on SATURDAY the 23d instant.

P. J. SANDENBERGH.
Cape Town, Feb 16, 1850.

AT a Meeting of the Anti-Convict Association of Hottentots Holland, held the 15th of February 1850;

J. J. TESSELAAR, Esq., in the Chair.

IT WAS RESOLVED;—

1. That the devout and heartfelt thanks of all classes of the community are due to Almighty God, who has heard the prayers of his servants, and crowned their united, zealous, and persevering efforts with success, so that, this colony is freed from the direful calamity which threatened it.

Moved by Mr. J. D. Malan, seconded by Mr. M. Theunissen, Junr.

2 That this meeting considers it its duty to express its approbation of the course pursued by the Cape Town Association, in having adopted those firm, prudent, and courageous measures, to which the triumph of our cause must be mainly ascribed,

Moved by Mr. P. Myburgh, seconded by Mr. A. Brink.

3. That the thanks of the inhabitants of this district be conveyed to John Fairbairn Esq., for his noble, wise, and self-denying advocacy of the common cause, and that he be requested to republish, at an early period and in a convenient form, those admirable articles on the Convict question which, by the dissemination of sound views, have contributed so materially to the unanimity of our counsels, and the prudence of our efforts.

Moved by Rev. R. Ridgill, seconded by Mr. Wihncke.

4. That the warmest thanks of the Colonists are likewise justly due to the various gentlemen of the Press, whose influence has been so widely and beneficially felt in this all-important contest;—to the office-bearers and members of the Associations throughout the colony;—in short, to every man who, in spite of threatenings and rewards, has been true to the Pledge.

Moved by Mr. M. Theunissen, seconded by Mr. P. Roos.

5. That the triumph of the cause, so dear to us all, be celebrated by a general illumination on the inst.

Moved by Mr. G. G. de Vos, seconded by Mr. H. Morkel.

That as the object for which this association was formed has been gained, and the members of it are about to separate they cannot part without expressing their satisfaction that their meetings, during many months of anxiety, have been so conducted as to increase their esteem and good-feeling towards each other, and to teach them to think and act for the public good;—and they hereby pledge themselves, should the colony at any future period be menaced with a like calamity to come forward again, ready to do and sacrifice all in defence of their beloved country.

Moved by Mr. Jenckens, seconded by Mr. Adams.

7. That the thanks of this meeting be given to J. M. Theunissen Esq. J. P., the permanent chairman of the association, to J. D. Malan Esq., the Secretary, and to all the members of the Committee, for their unwearied attention, and able services during their long and arduous struggle, now so happily termined.

(Signed) J. D. MALAN, Secretary.

NOTICE.

COLONISTS,—Let us all forgive each other, if we have got off our balance in this Convict question, which is now over,—is the wish of your obedient servant,

ALEX. MILLER (Grocer).
13, Heerengracht.

NOTICE.

ALL real or imaginary Claims to be sent in immediately for settlement; and all debts due to the Undersigned to be paid forthwith, at No. 6, Heerengracht.

N.B.—The Premises to be let, with Shop Fixtures and Stock, if required.

ALEX. MILLER, Grocer.
No. 13, Heerengracht.

STUCKVATS.

THE Undersigned not having disposed of the whole of his Stuckvats, the same are for private Sale, and are in the best condition, the Wine having just been drawn from them.

THOS. SUTHERLAND.
Caledon Square, 22nd Jan. 1850.

Stuckvats &c for private Sale.

THE Undersigned having purchased the place "Stompboek," Saldanah Bay, and intending to reside there, offers for private sale, 17 Vats of 6 leaguers each, a quantity of Wine, Brandy, Gin &c. &c.

J. H. BURNARD.
Somerset Road.
Cape Town 16th Feb. 1850

FOR SALE,

THE well known Huntress "BONTEBOK," by Battledoor. This beautiful mare is half sister to young Battledoor, of racing celebrity in India—and is now heavy in foal to Tally-ho.

ALSO,

Two very superior Geldings, the one rising 5 years old, the other rising 4 years old, the Property of Major BOWEN, for farther particulars.—Apply to

W. & J. THOMAS, Farriers,
No. 18, Boom-street.
Cape Town, Feb. 16, 1850.

Slaughter and Draught Oxen.

ON TUESDAY the 19th Instant, the Undersigned will cause to be sold at the place *Dwars in den Weg*, near Stellenbosch, 30 Draught Oxen, in excellent condition, amongst which are 10 *very superior* Slaughter Oxen.

C. L. WENTZEL.
Mr. C. P. LINDENBERG, Auctioneer.
Stellenbosch, Feb. 13, 1850.

---

30 *fat Slaughter and Draught Oxen*

ON THURSDAY the 21st Instant, the Undersigned will cause to be publicly Sold at the Place of Mr. G. L. STEYTLER, at the Paarl, the above number of excellent Cattle, which are assured to be in good condition.

F. J. RETIEF, Ws.
G. L. STEYTLER, Gs., Auctioneer.
Paarl, Feb 11, 1850.

1,200 *fat Sheep.*

ON SATURDAY, the 23rd February, will be publicly sold at the Farm of Mr. B. DANIEL, "Langeberg," the above number of Sheep, which will be positively present on the day of Sale, and sold without Reserve.

D. F. ROSSOUW.
Feb. 16, 1850.
Mr. D. A. DE VILLIERS, Adm.

---

800 *old heavy Wethers,*
100 *do. Goats,*
50 *fat Lambs,*
10 *do. slaughter Oxen, and*
1 *team of good draught Oxen.*

WILL be sold on WEDNESDAY the 27th instant, at the place of Mr. J. DE WAAL, Saxenburg. The Cattle require no particular recommendation, having been brought up by Mr. P. W. SNYMAN, who is known to bring up superior cattle. They will not be previously disposed of, and are sure to be present on the day and place mentioned. Butchers and others may therefore calculate on this Sale, and be sure of meeting with something very good.

C. P. LINDENBERG, Auctioneer.
Stellenbosch, 15th February, 1850.

MEETINGS UNDER INSOLVENT ESTATES

BEFORE the Master of the Supreme Court, in the Master's Office, Public Buildings, Cape Town, on WEDNESDAY, the 20th February, at 10 o'clock, viz:—

H. F. Wollaston ..... 3rd Meeting.
J. W. Steensma ..... Special do.

Inside Sale,

OF FANCY GOODS.

MR. R. J. JONES will hold a public Sale at his Auction Rooms, THIS (MONDAY) MORNING, at 10 o'clock, of the following GOODS, viz.

Silk and Satin Dresses, Alpaccas and Orleans,
Printed Cashmere and embroidered Cloths,
Shawls, in great variety,
Artificial Flowers, and Parasols,
Longcloths and Fancy Regatta Shirting,
Jaconet, Cambric, and Book Muslins,
Gimps, Buttons, and Trimmings, &c. &c.

THOMSON, WATSON, & Co.
Friday, Feb. 15, 1850.

Inside Sale.

MESSRS. GEORGE GREIG & Co. will sell at Messrs. BLORE & BARTMAN'S, on

TO-MORROW, MORNING

THE 19TH INSTANT,

A variety of SEASONABLE GOODS, comprising Rich
Figured Silks
Plain and Fancy Orleans and Coburgs
De Laine and Chintz Dresses
Shawls and Scarfs
Ribbons
Lace Veils and Falls
Thread Lace, Insertion, and Edging.
Bonnets
Gloves and Mitts
And numerous other GOODS.

WITHOUT ANY RESERVE.

Shares! Shares!!

In the Estate of the late CHARLES MCKENZIE, Esq.

TENDERS for the undermentioned Shares will be received at the Stores of the Undersigned till

THIS DAY,

MONDAY, the 18th February,

UNTIL TWELVE O'CLOCK.

20 Shares South African Bank,
3 „ Colonial Bank,
3 „ South African Fire & Life Assurance Company,
10 „ Equitable Fire Assurance Company,
9 „ Protecteur Fire and Life Assurance Company,
7 „ Commercial Exchange,
2 „ in the St. George's Church,
Belonging to the above-named Estate

☞ 6 Month's Credit on approved Security.

J. W. B. A. STUCKERIS,
Executor Testamentary.
February 18th, 1850.

PUBLIC SALE OF

Moveable & Immoveable Property.

In the Estate of the late *Mr. Wilhelm Volkwein*, Senior, otherwise called *Daniel Wilhelm Volkwein*, Senior, and surviving Widow Mrs. *Dorothea Sella Wild.*

THE Undersigned, in capacity as Testamentary Executor of the above Estate, will cause to be publicly sold to the highest Bidder, THIS DAY, the 18th February,

A substantially-built House, replete with every convenience, and upon the improvement of which the deceased has incurred considerable expense, situate in Boom-street No. 8, at the corner of Blindestaeg, and adapted for any Business.

Further, Household Furniture, viz., Mahogany and other Tables, Chairs, Sofas, Wardrobes, Chests, Bedsteads, Bedding, an excellent Dutch Clock, Looking Glasses, Pictures, a small quantity of Plate, Glass, Earthenware, Kitchen Utensils, remnants of Coffee, Sugar, Rice, Soap, &c., and what further may be offered on the day of Sale,

The Sale will commence at 10 o'Clock A. M.

Liberal Competition Money and Bonus will be given

The Conditions of Sale will be very favorable for the purchaser, and may be ascertained on application to the Undersigned, Long-street, No. 24, or to the Auctioneers Messrs. BLORE & BARTMAN.

A. F. C. LIND, Test. Executor,
Cape Town, Feb. 18, 1850.

☞ At the above sale will also be put up a quantity of SHOE and SOLE LEATHER.

SALE OF LANDED PROPERTY,

On Wednesday, 20th February,

AT 11 O'CLOCK.

THE Undersigned duly authorized by Mrs. the Widow J. C. FOELSCHER, will cause to be publicly Sold on WEDNESDAY, the 20th instant, her HOUSE and ERF, situated in Short-market-street, No. 3, in extent 18 square roods, 57 feet and 30 do. inches.

Said Property is not only situated in the best part of Town, but also adapted for every business. It yields the annual interest of £2500, and is regularly let.

N.B. The greater part of the purchase amount can be retained at Interest.

A. P. J. VAN DER POEL, q.q.
Cape Town, Feb. 9, 1850.

To Capitalists, Millers, Bakers, and Others.

THE Undersigned wishing to retire from Business offers for PRIVATE SALE the following very valuable Property, viz.:—

The LOTHIAN WATER MILL, situated at the Liesbeek Bridge, near the Rondebosch Church, consisting of—

1st. A Three-storied Water Mill, driving 3 pair French Burr Stones, with Cleaning and Dressing Machines complete, Sack Tackle, &c., all in perfect working order.

2d A Miller's House with Garden adjoining, the above containing Sitting Room, 2 Bed Rooms, and Kitchen.

3d. A Bake House and Loft, with 2 large Register Furnace Ovens, in the best possible order, as also a Baker's Shop, where a good business is at present carried on.

4th. A Coach House and a Stable for 8 Horses.

5th. A suite of Servant's Rooms, at present used for the accommodation of the Bakers employed on the Property.

The above eligible Property is offered to Capitalists, Millers Bakers, and others, for Private Sale in one Lot, on favorable terms. Apply to

W. CAIRNCROSS, Lothian Place, Rondebosch,
or at No. 5, Grave-street, Cape Town.

FOR PRIVATE SALE,

On very favorable Conditions.

THE large, strong and substantially built Dwelling House of Mrs. the Widow of the late Mr. JUSTUS HENDRIK MEYER, agreeably situated in George Town, York-street, opposite the public Market, in the best state of repair, and adapted for any business, particularly for a Retail Shop, which has been carried on there with success for many years.

ALSO,

A piece of perpetual Quitrent Land, at a short distance from George Town, and near the new Village of *Blanco*. At a trifling outlay a large overshot mill may be constructed on this Land, which would be the only one in that neighbourhood.

Should said property not be privately disposed of before the 1st April next, it will be publicly sold to the highest bidder on that day.

Application for the purchase of said property must be made to the Undersigned, from whom all further particulars may be ascertained.

F. A. SWEMMER, q.q.
George Town, February 11, 1850.

Deals and Beams,

OF ALL DIMENSIONS,

FOR SALE at the Stores of

J. A. STOLL.

DIED, at Cape Town, on Thursday, 14th instant, aged 73 years, EDWIN CHEERE EMETT, Esq., late Captain H. M. 54th Regt.

Piano by Public Sale.

MESSRS. BLORE & BARTMAN will sell TO-MORROW MORNING, at 10 o'Clock precisely, in front of Messrs. PREUSS & SELIGMAN'S Stores, in St. George's Street, No. 55, a superior 6¾ Cottage Piano Forte, Rosewood Case, arrived per "Jane Glassin," made expressly for this climate.

TO LET,

A HOUSE in Castle-street, replete with spacious Apartments and Private Waterleading.—Apply to J. G. SAM, Strand-street.

In the Estate of the late Mr. J. H. HENSON and surviving Widow.

PUBLIC SALE,

THE Undersigned, duly authorized thereto by the Testamentary Executrix, will cause to be publicly sold on MONDAY and TUESDAY, the 25th and 26th inst., the Moveable Effects belonging to said Estate, consisting of HOUSEHOLD FURNITURE, in Tables, Chairs, Wardrobes, Bedsteads, Stretchers, Sofas, Bedding, Copper, Glass and Earthenware, Kitchen Utensils, &c. SMITHS' TOOLS, a pair of Bellows, 2 Anvils, 3 Vices, Hammers and Tongs, Smiths' Coals, Braces and Bits, Bar and other Iron, Hand Saws, Axes, Charcoal, &c.

MERCHANDIZE, viz.:—all sorts of Linen, Chints and Voerschits, Shawls, Velvet, Muslin de Laine Dresses, Men's and Women's Hose, Silk Handkerchiefs, Moleskin, Drill, and other Trouserings, Slops, Cloaks, Coffee, Sugar, Rice, Tea, Pearl Barley, Brimstone, Tinware, Hinges, Dessertes, Anchovis, Pickles, Linseed Oil, Paints, Nails, Coffee Mills, Padlocks, Wood Screws, Scales and Weights, Counter, a Table Clock, Silver Watch, Gold Rings and Breastpins, and a large variety of other articles, too numerous to be particularized.

JAN ROOS, q.q.
Paarl, February 15th, 1850.
Messrs. DE VILLIERS & HAUPT, Vendue Adms.

SHIPPING INTELLIGENCE.

ARRIVED IN TABLE BAY.

Feb. 13. *Conservative*, schooner, 147 tons, W. Crawley, from St. Helena Jan. 26, to this port. Cargo sundries. Brings a mail. Thomson, Watson & Co., Agents.

16. *Albatross*, Hambro' brig, 250 tons, J. Smith, from Zanzibar Jan. 18, to Hamburgh. Cargo sundries.

SAILED OUT OF TABLE BAY.

Feb. 14. *Solide*, Swedish, J. F. Morrison, to Batavia.
15. *Fox*, cutter, A. Manson, to Port Natal.

VESSELS IN TABLE BAY,

With their Commanders, Destinations, and Agents.

H.N.M. Frigate *Sambre*, Capt. Ferguson, Holland.
H.N.M. Schooner *Lansier*, Lt. Comm. W. H. Dittlof 't Jonas Holland.

SHIPS.

Ellenborough, C. Lambert, London.—Thomson & Co.
Glentanner, G. Taylor, St. Helena.—Borradailes & Co.

BARKS.

Duke of Norfolk, A. Broadhurst, London.—De Pass.
Fairy, C. Riches.—Uncertain.—Van der Byl & Co.
Fredrick Huth, J. Toby.—Uncertain.—Billingsley.
Garland Grove, W. Mathison, London.—Thomson & Co.
John Hullett, H. Turner, Algoa Bay.—Borradailes & Co.

BRIGS

Flora, T. Challis, Port Natal.—Rutherfoords.
Punch, T. Grierson, Mauritius.—Searight & Co.
Susan, R. Wingfield.—Uncertain.—Jearey.

SCHOONERS.

Adderley, J. Broadway, Algoa Bay.—Ross & Co.
Conservative, W. Crawley.—Uncertain.—Thomson & Co.
Gem, W Glendining, Port Natal.—Ross & Co.
Louisa, H. Davies, Mossel Bay.—A. Phillips.
Osprey, G. Bourne, Angra Pequina.—W. Berg.
Water Witch, W. Mann, Port Natal.—Boune & Co.

DUTCH—BARK.

Rhyn, C. Brandligt, Amsterdam.—Thomson & Co.

FRENCH—SHIP.

Louis Le Grand, A. Lhotellier, Bordeaux.—Albertus.

AMERICAN—SHIPS.

Genera, G. W. Tucker, Madras.—I. Chase.

SWEDISH—BARKS.

Swea, A. Paterson, Havannah.—Sufferts.

BRIG.

Duo, C Emerath, Calcutta.—Sufferts.
Vanades, G. Hillerstrom, London.—Sufferts.

HAMBRO'—BRIG.

Albatross, J. Smith, Hamburgh.—

VESSELS IN SIMON'S BAY,

With their Commanders, Destinations, and Agents

H.M. Frigate *Castor*, Commodore C. Wyvill.
H.M. Steamer *Geyser*, Commander F. J. Brown.

STEAMER.

Hindostan, S. Lewis, Calcutta.—Thomson & Co.

SHIP

Neptune, J. Henderson, V. D. Land.—

MARKT PRYZEN

Tot den 16 February, 1850

		Rds. Sch.		Rds. Sch.
Aloe per lb....	Aloes per lb...	0 0 0	—	0 0 0
Amandelen per lb..	Almonds per lb..	0 1 1	—	0 1 2
Appelen, per lb....	Apples per lb..	0 0 0	—	0 0 0
Abrikosen, per ditto	Apricots ditto..	0 1 0	—	0 1 1
Aardappelen, per muid	Potatoes p. muid	4 0 0	—	7 2 0
Azyn, per legger....	Vinegar per leag.	40 0 0	—	56 0 0
Bonen per muid.....	Beans per muid.	11 0 0	—	21 0 0
Botor per pond.....	Butter per lb..	0 0 4	—	1 1 0
Brandewyn per legger	Brandy per leag.	247 0 0	—	254 0 0
Bokkevellen per stuk	Buck Skins each	0 7 2	—	1 2 4
Drooge Ossenhuiden.	Dry Ox Hides do	2 1 0	—	3 4 0
Eenden en Makouwen	Ducks & Musc.	1 0 0	—	1 2 0
Erwten per muid....	Peas per muid..	11 2 0	—	13 0 0
Garst dito.....	Barley per muid	4 7 0	—	5 1 0
Ganzen per stuk	Geese each	1 5 0	—	1 6 0
Haver per muid....	Oats per muid..	3 4 3	—	4 0 0
Havergerven per 100 ponden....	Oatsheaves per 100 lb.....	2 0 0	—	2 4 0
Hoenders per stuk .	Henseach	0 5 4	—	1 1 0
Houtskolen per zak..	Charcoal p sack	0 0 0	—	0 0 0
Honig per pond	Honey per lb.	0 0 0	—	0 0 0
Kazen, Kaapsch pr lb.	Cheese, Cape lb.	0 0 0	—	0 0 0
Kalkoenen per stuk..	Turkeys each ..	2 4 0	—	4 2 0
Kaf per 16 zakken...	Chaff 16 sacks..	25 0 0	—	35 0 0
Koorn per 10 mud...	Wheat pr. 10 m.	110 0 0	—	130 0 0
Linzen per mud	Lentil per muid	0 0 0	—	0 0 0
Melies dito	Maize do..	0 0 0	—	0 0 0
Meel, fyn, pr. 100 lb.	Flour, fine 100 lb	0 0 0	—	0 0 0
Okkernooten pr. lb.	Walnuts per lb..	0 0 0	—	0 0 0
Oliphantstanden p. lb.	Elephs.' Teeth lb	0 0 0	—	0 0 0
Peren per pond.....	Pears per pound	0 0 0	—	0 0 0
Perziken dito.....	Peaches do....	0 0 0	—	0 0 0
Rog per mud.....	Rye per muid..	5 2 0	—	5 4 0
Rozynen per lb.....	Raisins per lb..	0 1 2	—	0 1 4
Tabak dito.....	Tobacco do....	0 0 0	—	0 0 0
Schapenvellen pr. stuk	Sheep Skins ea	0 2 0	—	0 3 0
Stroo per 16 zakken..	Straw p. 16 sacks	0 0 0	—	0 0 0
Tyger, Leeuw & Struis vellen per stuk...	Lion, Tiger & Ostrich Skins ea.	0 0 0	—	0 0 0
Uijen per mud.....	Onions per muid	2 7 0	—	4 2 0
Varkens, gemeste....	Pigs, fattened ea.	20 0 0	—	25 0 0
——ongemeste.	—— unfattened.	6 0 0	—	7 2 0
——speen.....	—— sucking....	2 4 0	—	2 5 3
Vederen, Struis p. st.	Feathers, Ost. ea.	0 0 0	—	0 0 0
——bedde p. lb.	——Bed per lb	0 0 0	—	0 0 0
Vet of Talk per pond.	Suet or Tallow lb	0 0 0	—	0 0 0
Vygen dito.....	Figs per lb.....	0 0 0	—	0 0 0
Wyn, ordinaire p. legger.....	Wines, ordinary per leaguer.	0 0 0	—	0 0 0
Wol, schapen, p. pond	Wol, com. p. lb.	0 0 0	—	0 0 0
Wol, fyne, dito....	Wol, fine, do...	0 0 0	—	0 0 0
Zoetelimoenen p. 100	Oranges, per 100	0 0 0	—	0 0 0
Zout per mud.....	Salt per muid...	0 0 0	—	0 0 0
Zuurlemoenzap per ¼-aam.....	Lemon Juice per ¼-aum.....	0 0 0	—	0 0 0
Zoollieder per ½ huid.	Sole Leather ½ h	0 0 0	—	0 0 0
Zeep per pond.....	Soap per lb....	0 0 0	—	0 0 0

J. J. H. SMUTS, Editor, No. 12, Wale-street.
J. W. LETZ, Printer and Publisher, 92, Wale-street. } PROPRIETORS.